



# คู่มือ

เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา  
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

## PIM-FQC

PIM'S FACULTY QUALITY CRITERIA



ปรับปรุงครั้งที่ 5 :  
มติที่ประชุมกรรมการการประกัน  
คุณภาพการศึกษา ครั้งที่ 2/2567

## คำนำของการปรับปรุงครั้งที่ 5

ด้วยคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ออกประกาศฯ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะอังกฤษสำหรับแต่ละระดับปริญญาไว้ ประกอบกับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะเมื่อปีการศึกษา 2565 สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จึงได้ปรับปรุงเกณฑ์ PIM's Faculty Quality Criteria หรือ PIM-FQC ในส่วนของตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ให้สอดคล้องกับประกาศ กมอ. ดังกล่าวและสะท้อนผลการดำเนินงานที่สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาได้ ตามมติคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ในการประชุมครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2567 พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแนวทางการเขียนรายงานส่วนที่ 1 โครงร่างองค์กรให้สอดคล้องกับคู่มือ EdPEx พ.ศ.2567-2570 และให้นำมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะตั้งแต่ปีการศึกษา 2566 เป็นต้นไป เพื่อควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบ และพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของคณะให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา สามารถสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญทุกภาคส่วน เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต ตลอดจนชุมชนและสังคม

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นคู่มือส่งเสริมให้คณะวิชาสามารถดำเนินการประกันคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง อันจะเป็นกลไกสำคัญสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

## สารบัญ

	หน้า
คำนำ	i
<b>บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา</b>	<b>1</b>
1. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	1
2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3
3. การประกันคุณภาพการศึกษา	10
4. ความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ PIM-FQC กับมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2565	15
<b>บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์</b>	<b>16</b>
1. บริบทของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	16
2. การจัดการเรียนการสอนแบบ Work-based Education (WBE)	18
3. การปรับปรุงเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	20
4. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	22
<b>บทที่ 3 นิยามศัพท์</b>	<b>25</b>
<b>บทที่ 4 การประกันคุณภาพระดับคณะด้วยเกณฑ์ PIM-FQC</b>	<b>32</b>
ส่วนที่ 1 โครงร่างองค์กร (Organizational Profile: OP)	33
ส่วนที่ 2 รายงานผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	37
มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	39
มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	47
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ	61
มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	63
มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ	65
ส่วนที่ 3 การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ	71
ผลลัพธ์การดำเนินงานที่สำคัญ	73
<b>ภาคผนวก</b>	<b>87</b>
ก. คณะทำงานจัดทำคู่มือและเกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	108

## บทที่ 1

### การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

#### 1. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

##### 1.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ซึ่งภารกิจดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว และปัจจุบันมีปัจจัยสำคัญทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และกฎระเบียบที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น คือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ ที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีของโลกยุคหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (Post Covid-19 Era) เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีโลกเสมือนจริง (Metaverse) การจัดการศึกษาในรูปแบบ Hybrid Onsite-Online วิถีชีวิตแบบ New-normal ตลอดจนการเกิดธุรกิจและตำแหน่งงานใหม่ ทำให้ผู้ใช้บัณฑิตต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และขีดสมรรถนะตรงกับความต้องการของธุรกิจ ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนก็มีความต้องการที่จะได้รับความรู้ ทักษะ และขีดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพและสำหรับการใช้ชีวิตในสังคม นอกจากนี้ประเทศยังต้องการองค์ความรู้ที่จะช่วยยกระดับและขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมได้ ด้วยเหตุนี้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่า สามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะเพียงพอและตรงกับความต้องการในของภาคการทำงานและสามารถใช้ชีวิตในสังคม และสามารถค้นคว้าพัฒนาองค์ความรู้และให้บริการด้านวิชาการที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้

3) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

4) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบ (Accountability) ซึ่งตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล

5) พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

6) กฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพ

การศึกษาโดยเฉพาะการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรการศึกษา การประกันคุณภาพการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม และมีการประเมินผลกระทบของผลงานวิจัยและ นวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพการบริการวิชาการและมีการกำกับติดตาม การให้บริการวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

7) กฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 และกฎกระทรวงฯ เรื่อง มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษา ในแต่ละระดับและติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ดังกล่าว ที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตาม หลักธรรมาภิบาลและนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิแต่ละระดับ

8) คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้มีประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2565 ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งกำหนดให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพ ของหลักสูตรตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อให้มีกลไกที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาองค์กรในการบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจ ตลอดจนยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของสถาบัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับ กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

2) เพื่อตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานระดับคณะตามระบบคุณภาพและกลไกที่ สถาบันกำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่าง ๆ ว่า เป็นไปตามเกณฑ์ และได้มาตรฐาน

3) เพื่อสะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการ ดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้คณะทราบสถานภาพ ของตนเอง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนา คุณภาพตามเป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามศักยภาพและจุดเน้นของตนเอง และ นำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และยกระดับขีดความสามารถของคณะและสถาบัน

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญทุกภาคส่วน อันทำให้ มั่นใจและเชื่อมั่นได้ว่า สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์สามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาภายใต้ความ เชี่ยวชาญของศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาแบบ Work-based Education (WBE) ได้ อย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมี ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

## 2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของกระทรวงที่กำกับดูแล

### 2.2 แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ.2564-2570 และโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University)

ในการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของประเทศที่มุ่งเน้นเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมให้เป็นแบบใหม่ เพื่อให้ประเทศได้มีโอกาสพัฒนาเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงนั้น จะสำเร็จได้ต้องใช้แนวทางสานพลัง โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคีรัฐ ภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพ และความสามารถระดับสูง ในสายวิชาการระดับมัธยมศึกษา (Brainpower) และวิชาชีพด้านต่าง ๆ (Manpower) ซึ่งในปัจจุบันพบว่ากำลังคนระดับสูงที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะรองรับอุตสาหกรรมในอนาคต รวมถึงความต้องการผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการผลิต ไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการจำนวนมาก อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

จากแนวคิดดังกล่าว กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) จึงได้กำหนดแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ.2564-2570 โดยมีเป้าหมายยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

เป้าหมาย	ยุทธศาสตร์	แนวทางการดำเนินการ
1. กำลังคนมีคุณภาพและปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลก	พัฒนาศักยภาพคน	1. การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต 2. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน 3. การเสริมสร้างบุคลากรคุณภาพสูง
2. งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน	ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา	1. การวิจัย นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี 2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

เป้าหมาย	ยุทธศาสตร์	แนวทางการดำเนินการ
3. สถาบันอุดมศึกษามีสมรรถนะตรงตามอัตลักษณ์/จุดแข็งเพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา	จัดระบบอุดมศึกษาใหม่	1. การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล 2. การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (Reinventing University) 3. ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา 4. อุดมศึกษาดิจิทัล

จากยุทธศาสตร์ที่ 2 “จัดระบบอุดมศึกษาใหม่” ของแผนดังกล่าว กระทรวง อว. ได้มีโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University) ขึ้น โดยการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดเป้าหมาย และผลลัพธ์การดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยกำหนดนิยาม คุณลักษณะ ตัวชี้วัด และนิยามเชิงปฏิบัติการครอบคลุมผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งได้ใช้ความสามารถและศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ตามโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มได้แก่

1. กลุ่มการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research) มุ่งเน้นการสร้าง และพัฒนาบุคลากรตอบโจทย์ตลาดแรงงานระดับโลก สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เป็นทิศทางของประเทศ และมีคุณภาพระดับโลก

2. กลุ่มการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation) มุ่งเน้นการสร้าง การพัฒนาบุคลากรตามความต้องการของอุตสาหกรรม สร้างเทคโนโลยี และนวัตกรรมตามทิศทาง และจุดเน้นของประเทศ

3. กลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community Engagement) มุ่งเน้นการสร้าง และพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะสูงตามความต้องการของท้องถิ่น และพัฒนาท้องถิ่นด้วยองค์ความรู้ และนวัตกรรม

4. กลุ่มการผลิตบุคลากรวิชาชีพสาขาต่าง ๆ (Development of Professionals and Specialists) มุ่งเน้นการให้บริการการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศมีความสามารถในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง เพื่อยกระดับความสามารถทางวิชาชีพเสริมสร้างสมรรถนะความเป็นมืออาชีพให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในการประกอบอาชีพ และมีส่วนร่วมสร้างสรรค์คุณค่าให้กับสังคมชุมชน

5. กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา (Moral & Intellectual Cultivation) มุ่งเน้นการพัฒนาปัญญาด้วยหลักศาสนาผสานกับหลักวิชาการ เพื่อนำหลักธรรมคำสอนของศาสนาต่าง ๆ มาชี้นำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจ สติ ปัญญา และพฤติกรรมของประชาชนเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติ

### 2.3 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561

มาตรฐานการศึกษาของชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งยึดเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา และให้หน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา โดยการกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามช่วงวัยในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และใช้เป็นเป้าหมายในการสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

การจัดการศึกษาของชาติจะต้องทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนอันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงการศึกษา อุดมศึกษา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการกำหนดแนวคิด ปรัชญา และวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษา ให้เป็นอัตลักษณ์และสอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน

หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการสนับสนุน กำกับ ติดตาม ประเมินและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ (Accountability) มีระบบการบริหารจัดการทั้งด้านผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน หลักสูตรการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล ทรัพยากร สิ่งสนับสนุนการศึกษาและการประเมิน ตลอดจนระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ที่เหมาะสมตามการจัดการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และผลลัพธ์สะสมที่ครอบคลุมระดับและประเภทการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน นอกจากนี้ สถาบันผลิตและพัฒนาครูในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพ จะต้องมียุทธศาสตร์ในการเตรียมความพร้อมครูก่อนประจำการ และส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้องธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก นั่นคือ เป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคม เป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้านโดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่ำดังนี้

1. **ผู้เรียนรู้ (Learner Person)** คือ เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะ รักษาและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียง ความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดี ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

2. **ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator)** คือ เป็นผู้มีความทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนา นวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม



**3. พลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen)** คือ เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียม เสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ

#### **2.4 กฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565**

หมวด 2 และหมวด 3 แห่งกฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 วันที่ 31 มีนาคม 2565 กำหนดมาตรฐานการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานการดำเนินการเพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพไว้ สถาบันต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

##### **ด้านที่ 1 การจัดการเรียนการสอน**

1. กำหนดนโยบายและทิศทางในการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ความต้องการของชุมชน สังคมและประเทศ ทั้งนี้ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

2. จัดให้มีหลักสูตรการศึกษาที่หลากหลายไม่ว่าแบบให้ปริญญาหรือแบบไม่ให้ปริญญา เพื่อส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิต

3. จัดทำและบริหารหลักสูตรการศึกษาเพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

4. มีการพัฒนาคณาจารย์ในเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในระบบชั้นเรียนและผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้และการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการให้คำปรึกษาและการดูแลผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

5. กำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรการศึกษา

##### **ด้านที่ 2 การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม**

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปะและวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

2. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อการพัฒนาและความต้องการของประเทศหรือพื้นที่

3. พัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ นักวิจัย และผู้เรียน ให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการจัดหาแหล่งทุน การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้เพียงพอในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม

4. ส่งเสริมการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่ผู้เรียน

5. จัดให้มีระบบบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลด้านการวิจัยและนวัตกรรมตามศักยภาพของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา

6. กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามจริยธรรมในการวิจัย การประกันคุณภาพการวิจัยและสร้างนวัตกรรม และมีการประเมินผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของสถาบันอุดมศึกษา

7. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือเชิงสาธารณะ

### **ด้านที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม**

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการและการพัฒนาเชิงพื้นที่ ทั้งนี้ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

2. กำกับดูแลกระบวนการบริการวิชาการให้มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ทั้งที่เป็นบริการของหน่วยงานและของคณาจารย์ โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่ชุมชน สังคม และประเทศ ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

3. ส่งเสริมให้คณาจารย์ ผู้เรียน และชุมชน ร่วมกันเรียนรู้และพัฒนาชุมชนในพื้นที่เพื่อสร้างประสบการณ์จริงให้เกิดขึ้นในการเรียนรู้และเพื่อให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่

4. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้

5. กำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการบริการวิชาการและมีการกำกับติดตามการให้บริการวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

### **ด้านที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม**

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เพื่อการธำรงรักษา สืบสาน เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทยหรือการพัฒนา ต่อยอด และสร้างคุณค่าใหม่ ทั้งนี้ ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

2. จัดให้มีรายวิชาในหลักสูตรการศึกษาและกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และประเพณีที่หลากหลายของท้องถิ่นและของชาติ

### **ด้านที่ 5 การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ**

1. จัดทำกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยมีการจัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องสอดคล้องกับแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนา

กำลังคนของประเทศ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามกลยุทธ์และการดำเนินงานตามพันธกิจ และมีการถ่ายทอดสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ โดยมีตัวชี้วัดที่ประเมินผลได้อย่างแท้จริง

2. จัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำความคิดเห็นไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง

3. ติดตาม ทบทวน และปรับปรุงแผนตามข้อ 1 และผลการดำเนินการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการรวบรวม วิเคราะห์ และจัดการข้อมูลอย่างเหมาะสมสามารถนำมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจ

4. ประเมินความต้องการด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร มีการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับการดำเนินการตามพันธกิจให้ประสบความสำเร็จ มีระบบบริหารงานบุคคลที่ส่งเสริมการนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้อย่างเต็มที่และทำให้บุคลากรมีความมั่นคงในอาชีพ

5. มีการติดตามและรายงานผลลัพธ์ รวมทั้งมีการจัดทำและดำเนินการตามแผนการปรับปรุงการดำเนินการเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ในด้านที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

(ก) ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม และผลลัพธ์ตามพันธกิจที่สถาบันอุดมศึกษาประกาศต่อสาธารณะ

(ข) ผลลัพธ์ด้านการทำประโยชน์ให้ท้องถิ่นและสังคม

(ค) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจและความผูกพันของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(ง) ผลลัพธ์ด้านบุคลากร ทั้งด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถของบุคลากร ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ด้านความมั่นคงในอาชีพ ด้านสวัสดิการและผลประโยชน์ตอบแทน

(จ) ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กร การกำกับดูแล และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

(ฉ) ผลลัพธ์ด้านการเงิน การงบประมาณ และความคงอยู่หรือเพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ

## 2.5 กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากมีการก่อตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กระทรวง อว.) แยกออกมาจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการออกพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562 ซึ่งกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด ต่อมาได้ออกกฎกระทรวง อว. เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องกำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา

ทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ให้มีการประกันคุณภาพการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม และให้มีการประกันคุณภาพการบริการวิชาการ และออกกฎกระทรวง อว. เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับและติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าว ที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาลและนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิแต่ละระดับ

ต่อมาคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) ได้ออกประกาศ กมอ. เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2564 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามบริบทของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และต้องกำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันโดยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพร้อมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี ทั้งนี้ให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินคุณภาพภายในดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้บริหารสถาบันนำไปดำเนินการ และแจ้งผลการประเมินระดับสถาบันพร้อมแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สำนักงานปลัดกระทรวง อว. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยอาจแจ้งเป็นรายปี หรือรวบรวมแจ้งอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อนปีที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอก

### 3. การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา และได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบ ที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของกระทรวงที่กำกับดูแล ซึ่งมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) ซึ่ง กมอ. ได้มีประกาศฯ เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2564 ด้วยเหตุนี้สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จึงมีหน้าที่ที่จะต้องจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ภายในขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

#### 3.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

##### 3.1.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ประกาศ กมอ. เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้นิยามสำคัญไว้ดังนี้

“ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า ระบบและกลไกในการกำกับการบริหารคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อควบคุมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบ การประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณชน

“การติดตามตรวจสอบ” หมายความว่า การติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา ว่าเป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

“การประเมินคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินการจัดการศึกษาและผล การจัดการศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา ว่าเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลัก และยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งขอเสนอแนะแนวทางการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

“การประเมินคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินคุณภาพระดับสถาบันเพื่อให้ได้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบัน ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา (ทั้งนี้ กมอ. ได้กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. (ประกาศเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2564) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (ประกาศ เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2564) เป็นหน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา)

และตาม ข้อ 2 ของประกาศดังกล่าว กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการดังนี้

(1) จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามบริบทของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ อย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับ การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

(2) กำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน โดยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพร้อมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่องทุกปี

(3) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินคุณภาพภายในดังกล่าวไปพิจารณา เพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้บริหารสถาบันนำไปดำเนินการ และ แจ้งผลการประเมินระดับสถาบันพร้อมแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สำนักงาน ปลัดกระทรวง อว. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยอาจแจ้งเป็นรายปี หรือรวบรวม แจ้งอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อนปีที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอก

(4) ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาได้เพราะขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน ให้รายงานต่อคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของ สภาสถาบันอุดมศึกษา

จากประกาศ กมอ. ดังกล่าว สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จึงมีอิสระในการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบัน โดย คำนี้มาตรฐานการอุดมศึกษา และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กัน แพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบ คุณภาพแบบใดก็จะต้องครอบคลุมกระบวนการบริหารคุณภาพ (Quality Management) ทั้งการวางแผน

คุณภาพ (Quality Planning) การรักษาคุณภาพ (Quality Maintenance) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) และการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ (Quality Improvement) เพื่อให้การดำเนินการกิจการของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์ และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้เชื่อมั่นได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

### หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีดังต่อไปนี้

1) เป็นระบบฯ ที่ส่งเสริมพันธกิจหลักการอุดมศึกษาและพันธกิจหลักของสถาบัน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกฎกระทรวง อว. เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 และประกาศ กมอ. เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2) เป็นระบบฯ ที่เหมาะสมกับบริบทของสถาบัน

3) เป็นระบบฯ ที่ครอบคลุมกระบวนการบริหารคุณภาพ สะท้อนปัจจัยนำเข้า และกระบวนการซึ่งสามารถส่งเสริม และนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามข้อบังคับของสถาบันประกอบด้วยประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน

- ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เป็นการประเมินคุณภาพของระบบบริหารการจัดการศึกษาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ กล่าวคือ ครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการออกแบบหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน กระบวนการประเมินผล และครอบคลุมถึงปัจจัยสนับสนุน เช่น การบริหารอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน กิจกรรมและบริการสนับสนุนนักศึกษา ตลอดจนสภาพแวดล้อมและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยจะเป็นระบบที่ให้ความสำคัญกับการประเมินการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงของผู้เรียน

- ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับสถาบันเป็นการประเมินคุณภาพของการบริหารจัดการให้สามารถดำเนินการบรรลุพันธกิจของสถาบัน

5) เชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็น หรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

### 3.1.2 มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสำคัญและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก เป็นต้น

เพื่อสะท้อนคุณภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาต้องประกอบด้วยตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อ และระบุว่า ผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ คณะ หรือสถาบันได้ดำเนินการ และ กรรมการประเมิน (Peer Review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้น ๆ ร่วมกัน ก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0-5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละ หรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละ หรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนน โดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ซึ่งแต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนด ค่าร้อยละ หรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

โดยคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฉบับนี้ จะกล่าวถึง ระบบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ PIM's Faculty Quality Criteria (PIM-FQC) ซึ่งพัฒนาขึ้น โดยสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ (PIM) เพื่อใช้เป็น กรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

### 3.1.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงาน ประสบความสำเร็จ และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบาย และผู้บริหารสูงสุดของสถาบันจะต้องให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน และมีความเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงาน หรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของ คณะกรรมการ หรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะ และสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้ เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชา ไปจนถึงระดับสถาบัน โดย จะต้องจัดทำเป็นคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับ เพื่อรับกับการดำเนินงานที่สำคัญ อีกทั้ง คณะกรรมการ หรือ หน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ สามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

ทั้งนี้กลไกการประกันคุณภาพของสถาบันจะเป็นไปตามข้อบังคับสถาบันการจัดการ ปัญญาภิวัฒน์ว่าด้วยการบริหารและประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2566.



### 3.1.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพการวัด และวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน จะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ หากปราศจากฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศที่เป็นจริงถูกต้องตรงกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชา และระดับสถาบัน อีกทั้ง ยังเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดีมีประสิทธิภาพ จึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอน การดำเนินงาน ตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจน การปรับปรุงและพัฒนา

#### 4. ความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ PIM-FQC กับมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

ด้วยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ยกเลิกมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 และได้ออกประกาศกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานตามที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา (หมวด 2) และมาตรฐานการดำเนินการเพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพไว้ (หมวด 3) ด้วยเหตุนี้ เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามข้อ 2(1) แห่งประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ได้นำเกณฑ์ประกันคุณภาพศึกษาระดับคณะของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ หรือ เกณฑ์ PIM's Faculty Quality Criteria (PIM-FQC) มาปรับปรุงโดยคำนึงถึงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา บริบทในปัจจุบันของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์ PIM-FQC ถือได้ว่ามีความสอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 โดยมีรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

#### ตารางแสดงความสอดคล้องของเกณฑ์ PIM-FQC กับมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565		ตัวบ่งชี้ PIM-FQC
มาตรฐาน	ด้าน	
หมวด 2 มาตรฐานการดำเนินงานตามที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา	การจัดการเรียนการสอน	1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6 5.4
	การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5
	การบริการวิชาการแก่สังคม	3.1
	การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.1
หมวด 3 มาตรฐานการดำเนินการเพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพไว้	การบริหารจัดการ	5.1, 5.2, 5.3

## บทที่ 2

### การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

#### 1. บริบทของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

##### 1.1 ประวัติความเป็นมาและพัฒนาการโดยสรุป

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาศึกษาเอกชน โดยเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2550 ได้รับการรับรองวิทยฐานะเพื่อให้ปริญญาในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา (โท-เอก) ซึ่งสถาบันมุ่งผลิตบัณฑิตผ่านแนวคิดการสร้างคนให้มีทักษะความสามารถพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานจริงด้วยระบบการเรียนการสอนแบบ Work-based Education (WBE) ที่เชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีจากอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญเข้ากับภาคปฏิบัติ ซึ่งนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์การทำงานจริงจากบริษัทในเครือและองค์กร/บริษัทพันธมิตรทางธุรกิจ ในรูปแบบมหาวิทยาลัยแห่งองค์กรธุรกิจ (Corporate University: CU) สถาบันเป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายพันธมิตรจำนวนมาก ด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการในหลายมิติกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศหรือที่เรียกว่า Networking University และไม่ได้จำกัดเฉพาะธุรกิจเครือเจริญโภคภัณฑ์ แต่สถาบันมีเครือข่ายทั่วโลกที่พร้อมให้ความร่วมมือในการยกระดับการศึกษาไทย มีทุนการศึกษาจากภาคธุรกิจและจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนใน 3 สถานที่ ได้แก่ 1) แจ้งวัฒนะ 2) วิทยาเขต EEC และ 3) หน่วยการเรียนทางไกล

##### 1.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

###### ปรัชญา

การศึกษาคือบ่อเกิดแห่งภูมิปัญญา (Education is the Matrix of Intellect)

###### วิสัยทัศน์

สร้างมืออาชีพด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Creating Professionals through Work-based Education)

###### พันธกิจ

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ คือ “มหาวิทยาลัยแห่งองค์กรธุรกิจ (Corporate University)” ที่มีพันธกิจ ดังนี้

1. สร้างคนที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจ สังคม และประชาคมโลก โดยเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Work-based Education)
2. ผสมผสานองค์ความรู้เชิงวิชาการ และองค์กรธุรกิจ เพื่อการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และส่งเสริมนวัตกรรม
4. พัฒนาองค์กรที่พร้อมรับความเปลี่ยนแปลง และมีระบบการบริหารจัดการที่ดี

### 1.3 ค่านิยมหลักและวัฒนธรรมองค์กร

#### ค่านิยมหลัก

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ได้นำอักษรย่อของสถาบัน (PIM) มาขยายความเป็นค่านิยมหลักขององค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของสถาบัน ดังนี้

#### P: Practicality (ความรู้สู่การปฏิบัติ)

หมายถึง ความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ดี นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติจริงได้ ทั้งในการประกอบวิชาชีพ การดำรงชีวิต รวมทั้งการพัฒนาและขยายองค์ความรู้ และการวางแผนเพื่ออนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

#### I: Innovation (นวัตกรรมและการสร้างสรรค์)

หมายถึง ความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีภูมิปัญญา และมีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม เทคโนโลยี และแนวคิดใหม่ ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมตามยุคสมัย และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอนาคต เป็นผู้มีความสามารถในการผลักดันความคิดและแรงบันดาลใจ อันเป็นนามธรรมให้ก่อเกิดเป็นรูปธรรมอย่างกลมกลืนทั้งศาสตร์และศิลป์ เพื่อพัฒนาวิถีชีวิตและสังคม

#### M: Morality (คุณธรรมจริยธรรม)

หมายถึง ความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความบริบูรณ์พร้อม ประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจในศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของชาติตนและของประชาคมนานาชาติ มีความมั่นคงทางอารมณ์ ปรับตัวให้เข้ากับสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ส่วนรวม และรักความถูกต้อง

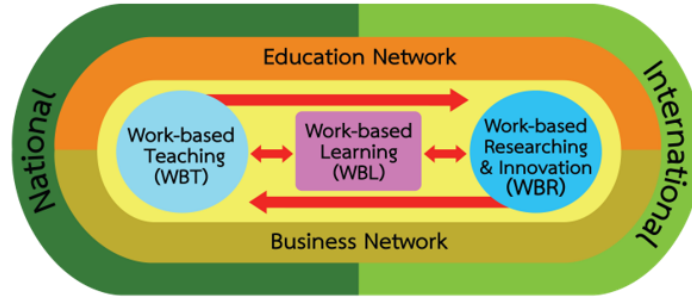
#### วัฒนธรรมองค์กร (PIM Culture)

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ได้กำหนดวัฒนธรรมองค์กร หรือ PIM Culture ไว้ทั้งสิ้น 9 ประการ ได้แก่

1. เรียนรู้และลงมือทำ (Learn today, Get WOW everyday)
2. สร้างสรรค์สิ่งใหม่อย่างไม่ลดละ (Never give up to innovate)
3. ยกย่องคุณภาพงานให้สูงขึ้น (Beyond the best)
4. ยินดีให้ความร่วมมือ (Never say "Not my job")
5. ยิ้มแย้มแจ่มใสและให้เกียรติ (Be cheerful and respect)
6. สร้างเครือข่ายและหาโอกาส (Networking opportunist)
7. ทำตามทีพูด (Do what you promise)
8. กล้าทำและรับความเสี่ยง (Be a risk taker)
9. ทำสิ่งที่ถูก คัดค้านสิ่งที่ผิด (Do the right thing)

## 2. การจัดการเรียนการสอนแบบ Work-based Education (WBE)

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ Work-based Education (WBE) ดังนี้



การจัดการศึกษาแบบ PIM Work-based Education (WBE) มี 4 องค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. การสอนโดยมีอาชีพ (Work-based Teaching: WBT) เป็นการเรียนภาคทฤษฎี หลักการทั่วไป และการเรียนรู้วิชาการศึกษาทั่วไปให้นักศึกษามีความสมบูรณ์ นอกจากนี้เป็นความรู้จากตำราแล้ว ได้รับการเรียนรู้จากกรณีศึกษาจากผู้ปฏิบัติงานจริงในองค์กร เตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้ในส่วนที่สองคือ WBL

2. การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง (Work-based Learning: WBL) เป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริงอย่างมีแบบแผนรองรับ กล่าวคือ การจัดวางโปรแกรม ครูฝึก และมีระบบการติดตามประเมินอย่างเป็นระบบในองค์กร

การจัดการเรียนการสอนจะมีการสลับกันระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับการฝึกปฏิบัติงานตามโจทย์ที่กำหนดให้อย่างต่อเนื่องรวม 4-8 ครั้ง ตามความเหมาะสมของหลักสูตร และออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการเพื่อให้มีการบูรณาการระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติอย่างแท้จริง ในกระบวนการนี้นักศึกษาสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมหรือทำการทดลองในสถานประกอบการจริงในโจทย์เดิมหรือศึกษาร่วมกับนักศึกษาหรือคณาจารย์จากต่างสาขาวิชาจนสามารถเกิดเป็นโครงการหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อสามารถส่งเข้าประกวดแข่งขันในระดับสถาบัน และกลุ่มธุรกิจเพื่อสร้างความรู้ใหม่กลับไปสู่องค์กรได้อีกด้วย

3. การศึกษางานวิจัยจากปัญหาวิจัยจริง (Work-based Researching & Innovation: WBR) เป็นการศึกษาวิจัยของคณาจารย์จากปัญหาวิจัยจริงในองค์กรที่ผลวิจัยพร้อมนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้โดยตรง และกลับมาสู่การเรียนการสอนในห้องเรียน

การจัดการศึกษาแบบ WBE จะดำเนินการเป็นกระบวนการต่อเนื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี 4-5 ปี ทำให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเป็นเวลาร้อยละ 40-50 ของเวลารวมทั้งหมด

4. มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างเครือข่าย (Networking University) การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการสร้างเครือข่ายถือเป็นพลังเสริมที่สำคัญที่ทำให้กระบวนการ Work-based Education ประสบความสำเร็จ จากที่กล่าวมาข้างต้น การดำเนินการตามกระบวนการ Work-based Education จะบรรลุวัตถุประสงค์ไปไม่ได้เลย ถ้าปราศจากการสร้างเครือข่ายอันทรงประสิทธิภาพ ทั้งนี้สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จึงมุ่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อร่วมเป็นพลังเสริมและสนับสนุน

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ PIM-FQC  
อนุมัติตามมติคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ครั้งที่ 2/2567

ในการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เครือข่ายภาคการศึกษา (Education Network) และเครือข่ายภาคธุรกิจ (Business Network) ทั้งนี้ ทั้ง 2 กลุ่มนั้น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดองค์ความรู้ สร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ และเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักศึกษา

ทั้งนี้ PIM Work-based Education (WBE) ข้างต้นนี้ได้รับการ รับรองลิขสิทธิ์ เลขที่ ว 38214 โดยให้ไว้ ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2558 จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

### 3. การปรับปรุงเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบ “มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561” เพื่อเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ของคนไทย ให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นกรอบสำหรับสร้างคนไทย 4.0 ที่แตกต่างตามบริบทของท้องถิ่นและสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีประกาศกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 โดยมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ได้กำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาไว้ 5 ด้าน คือ

- มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม
- มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ
- มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
- มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

ประกอบกับตามข้อ 3 แห่งกฎกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของสถานศึกษาทุกภาคส่วนเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษา

ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง สถาบันฯ จึงนำระบบและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการอยู่เดิมมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ประจำปีการศึกษา 2561 ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 6/2562 เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 กำหนดให้มีการปรับปรุงเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ เพื่อใช้ในปีการศึกษา 2563 เป็นต้นไป โดยมีเป้าหมายสำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ในระดับหลักสูตรให้คงใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในเดิมของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) เป็นพื้นฐานเนื่องจากยังมีความเหมาะสม โดยหลักสูตรสามารถเลือกใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาสากลอื่น ๆ เช่น AUN-QA ได้หากมีความพร้อม และในส่วนของระดับสถาบันให้ยกระดับไปยังเกณฑ์ EdPEX ในปีการศึกษา 2563

จากมติที่ประชุมฯ ดังกล่าว สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการยกร่างเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ (PIM's Faculty Quality Criteria: PIM-FQC) และได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ประจำปีการศึกษา 2562 ในการประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2563

และได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบัน ในการประชุมครั้งที่ 3/2563 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2563 และเริ่มใช้  
เกณฑ์ดังกล่าวในปีการศึกษา 2563

ต่อมาเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2565 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ได้ออก  
กฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 โดยมีรายละเอียดสำคัญดังนี้

1. ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561
2. กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ ต้องมีอย่างน้อย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้
  - (1) ด้านความรู้
  - (2) ด้านทักษะ
  - (3) ด้านจริยธรรม
  - (4) ด้านลักษณะบุคคล
3. กำหนดมาตรฐานการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย
  - (1) ด้านการจัดการเรียนการสอน
  - (2) ด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม
  - (3) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
  - (4) ด้านการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. กำหนดมาตรฐานการดำเนินการเพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ

จากการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบและข้อบังคับที่สำคัญดังกล่าว ประกอบกับข้อเสนอแนะที่ได้รับ  
จากคณะและผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้มาเป็นคณะกรรมการตรวจประเมินในปีการศึกษา 2563-2564 จึงมีความ  
จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนเกณฑ์ PIM-FQC ให้มีความสอดคล้องกับกฎระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนบริบทการ  
ดำเนินงานของสถาบัน ด้วยเหตุนี้สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงได้ยกร่างปรับปรุงเกณฑ์ PIM-  
FQC ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ในการประชุมครั้ง  
2/2566 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2566 เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ  
ในปีการศึกษา 2565

หลังจากใช้เกณฑ์ PIM-FQC ฉบับปรับปรุงไปแล้วได้มีข้อเสนอแนะจากคณะและผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้มา  
เป็นคณะกรรมการตรวจประเมินให้ควรปรับปรุงตัวบ่งชี้บางส่วนให้สะท้อนผลการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น  
ประกอบกับคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้มีประกาศฯ เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐาน  
ภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2567 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2567 ทำให้มีความจำเป็นต้องปรับปรุงตัว  
บ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับประกาศดังกล่าว ด้วยเหตุนี้สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงได้ยกร่างปรับปรุง  
เกณฑ์ PIM-FQC ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ในการประชุม  
ครั้งที่ 2/2567 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2567 เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ  
ในปีการศึกษา 2566 เป็นต้นไป



## 4. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สถาบันการจัดการ ปัญญาภิวัฒน์

### 4.1 กลไกขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ข้อบังคับสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ว่าด้วยการบริหารและประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2566 ได้กำหนดคณะกรรมการและหน่วยงานที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบัน ได้แก่ (1) คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน (2) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน (3) คณะกรรมการประจำคุณภาพการศึกษาระดับคณะ (4) สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งในระดับคณะนั้นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ จะทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. กำหนดนโยบายและเป้าหมายในการประกันคุณภาพภายในหน่วยงานของตนให้สอดคล้องกับของสถาบัน
2. จัดทำ พัฒนา บริหาร ระบบและขั้นตอนในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในหน่วยงานของตนให้เป็นไปตามนโยบายและระบบของสถาบัน
3. มอบหมาย ควบคุม กำกับดูแลหน่วยงานย่อยภายในให้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบและเป้าหมายที่กำหนด
4. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานภายในหน่วยงานของตนเอง ตลอดจนประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกัน
5. รวบรวมผลการดำเนินงานของหน่วยงานเพื่อเตรียมรับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด
6. ทบทวนและดำเนินการปรับปรุงกระบวนการทำงานประจำปี
7. ให้ความร่วมมือในการจัดทำข้อมูลเพื่อรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร
8. เตรียมพร้อมร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและสถาบัน เพื่อรับการประเมินและตรวจเยี่ยมจากหน่วยงานภายนอก

### 4.2 แนวทางและวิธีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงมีการกำหนดแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

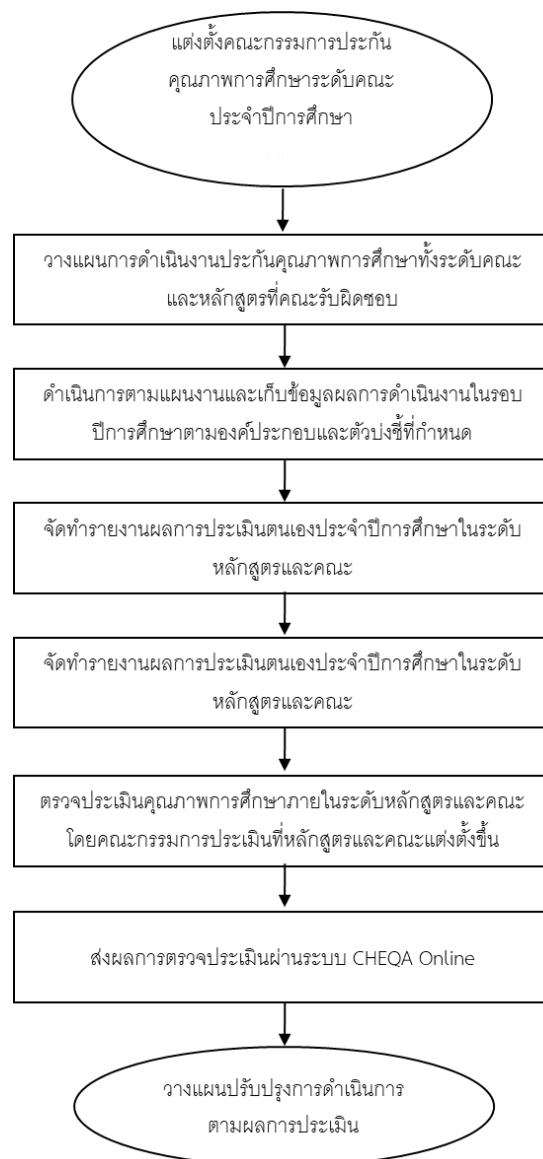
*P:Plan* = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม

*D:Do* = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือ เดือนที่ 1 ถึงเดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนสิงหาคม – กรกฎาคม ปีถัดไป)

C/S:Check/Study = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร และคณะ ระหว่างเดือน  
สิงหาคม – ตุลาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A:Act = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการ  
บริหารระดับหลักสูตร และระดับคณะ นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ  
ภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาทำแผนปฏิบัติการประจำปี  
และเสนอตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการ หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรือ  
งบประมาณพิเศษก็ได้

จากแนวทางตามวงจรคุณภาพดังกล่าว สามารถแสดงกระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพ  
การศึกษาภายใน ระดับคณะสำหรับแต่ละปีการศึกษา ตามผังการดำเนินงานดังต่อไปนี้



#### 4.3 คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกปีการศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ตามลำดับ โดยสถาบันเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ทราบ ผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทางสถาบันได้กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการไว้ดังนี้

##### คุณสมบัติกรรมการ

- 1) ประธานกรรมการ ต้องเป็นบุคลากรภายนอกสถาบัน โดยมีคุณสมบัติดังนี้
  - เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปและมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่า หรือ
  - มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
  - มีรายชื่อขึ้นอยู่ในทะเบียนผู้ประเมินของ สป.อว. หรือ เคยผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ประเมินที่ใช้วิทยากรกลางของ สป.อว.
- 2) กรรมการ (อย่างน้อย 2 คน) เป็นบุคลากรภายในสถาบัน ที่มีชื่อขึ้นอยู่ในทะเบียนผู้ประเมินระดับคณะของสถาบันตามเกณฑ์ PIM-FQC

## บทที่ 3

### นิยามศัพท์

**การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)** หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด

**การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง** หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer Review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

**การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking)** หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

**การบูรณาการ (Integration)** หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผนกระบวนการสารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผลเป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

**การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ** หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทย กับประเทศอื่น

**การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ** หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

**การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน** หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

**อาเซียน** หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

**การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ** หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ในสาขาวิชานั้น ๆ จากภายนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้ว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

ทั้งนี้ บทความในการประชุมวิชาการระดับชาติที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือกต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

**การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ** หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

ทั้งนี้ บทความในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือกต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

**งานวิจัย** หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้า หรือทดลองวิเคราะห์ และตีความข้อมูล ตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

**งานสร้างสรรค์** หมายถึง ผลงานศิลปะ และสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลอง หรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบ หรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์ และคุณประโยชน์ที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งาน

สร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่ายภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรม และงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ รวมทั้ง การแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

**นวัตกรรม (Innovation)** หมายถึง ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ บริการ กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด ทั้งนี้ อาจเป็นสิ่งใหม่หรือเป็นการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ และนำไปใช้ประโยชน์ได้

**แนวโน้ม (Trends)** หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลขซึ่งแสดงให้เห็นทิศทาง และอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผล การดำเนินการ ของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อย สามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติอาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้ เพื่อยืนยัน แนวโน้มระยะห่าง ระหว่างจุด ข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลายาวขึ้นต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบ เวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้ม ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

**แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)** หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศ ตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จ ปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึก เป็นเอกสารเผยแพร่ให้หน่วยงานภายใน หรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

**ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย** หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็น ผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอ ผู้ว่าจ้าง ในการทำวิจัยนั้น ๆ และเป็น ผลงานที่แหล่งทุนวิจัย หรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็น ผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัย ของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานใน ลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือ การเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์ และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

**ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ** หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ ก.พ.อ.

**ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ** หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือ บทความ วิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ฐานข้อมูล การจัดอันดับ วารสาร SJR (SCImago Journal Rank : [www.scimagojr.com](http://www.scimagojr.com)), ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ ก.พ.อ.

**แผนกลยุทธ์** หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงาน หรือแผนปฏิบัติการประจำปี

**แผนกลยุทธ์ทางการเงิน** หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดิน หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงานเงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอก หรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้ง มีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

**แผนปฏิบัติการประจำปี** หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ย่อยทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการรายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

## ระบบและกลไก

**ระบบ** หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่า ต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

**กลไก** หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อน หรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากรมีการจัดองค์การหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

**เสียงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Voice of Stakeholders)** หมายถึง กระบวนการรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ ความคาดหวัง ความประสงค์ ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อร้องเรียนต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ตามบริบทของคณะวิชา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้ความผูกพันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำสารสนเทศดังกล่าวมาใช้วางแผน กำหนดนโยบาย พัฒนาหลักสูตรและบริการอื่น ๆ ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของคณะวิชา

**หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติ** หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

**หลักธรรมาภิบาล** หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม หรือ การบริหารจัดการที่ดีซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มี 10 องค์ประกอบดังนี้

1) **หลักประสิทธิผล (Effectiveness)** คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึง สามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึง มีการติดตามประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) **หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)** คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี โดยมีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานที่ใช้เทคนิค และเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม เพื่อให้้องค์การ



สามารถใช้ทรัพยากร ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม

3) *หลักการตอบสนอง (Responsiveness)* คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ การตอบสนองความคาดหวัง หรือความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) *หลักการรับผิดชอบ (Accountability)* คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้น ควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) *หลักความโปร่งใส (Transparency)* คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรับรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม หรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) *หลักการมีส่วนร่วม (Participation)* คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) *หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)* คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจ ความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) *หลักนิติธรรม (Rule of Law)* คือ การใช้อำนาจของกฎหมายกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) *หลักความเสมอภาค (Equity)* คือ การได้รับการปฏิบัติ และได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกเพศชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ เป็นต้น

10) *หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)* คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์ และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

**อาจารย์ประจำ** หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดหรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565)

การนับจำนวนอาจารย์ประจำ และนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน คิดเป็น 1 คน

6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน

น้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

## บทที่ 4

### การประกันคุณภาพระดับคณะด้วยเกณฑ์ PIM-FQC

#### การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ด้วยเกณฑ์ PIM-FQC

เกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ (PIM-FQC) ของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์นี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ 4 เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ความต้องการของสังคมและประเทศ และบริบทของสถาบัน

การประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ PIM-FQC มีแนวทางดังนี้

(1) คณะจัดทำรายงานประเมินตนเองประจำปีการศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) เพื่อรับการตรวจประเมิน ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

1. โครงสร้างองค์กร (Organizational Profile: OP) เป็นบริบทของคณะ/สถาบัน เพื่อให้ทั้งผู้บริหาร บุคลากร และผู้ตรวจประเมินมีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับบริบทที่สำคัญของคณะ/สถาบัน รวมทั้งเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน และอัตลักษณ์ของนักศึกษาที่กำหนดไว้เพื่อเป็นหลักในการดำเนินการ

2. รายงานผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา จำนวน 5 มาตรฐาน โดยในแต่ละมาตรฐานมีการกำหนด ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ (Quality Indicators) เป็นการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อสะท้อนคุณภาพการดำเนินงานของคณะในมุมมองเชิงระบบ (Systematical Perspective) ในทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ตัวบ่งชี้ของเกณฑ์ PIM-FQC มีจำนวนทั้งสิ้น 17 ตัวบ่งชี้ และให้นำผลการประเมินในส่วนนี้ มาคำนวณเป็นคะแนนเพื่อสะท้อนคุณภาพการดำเนินงาน

การประเมินตัวบ่งชี้นี้ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน 1-5 สำหรับทุกตัวบ่งชี้ ซึ่ง คะแนนสูงสุดของแต่ละตัวบ่งชี้ คือ 5.00 คะแนน โดยในแต่ละตัวบ่งชี้ได้กำหนดรายละเอียดของเกณฑ์ วิธีการประเมินและคิดคะแนน ตลอดจนนิยามสำคัญของตัวบ่งชี้ (ถ้ามี) ไว้อย่างชัดเจน

#### 3. สรุปผลการประเมิน และข้อมูล Common Data Set

(2) คณะรายงานผลลัพธ์การดำเนินงานสำคัญ (Significant Operational Outcomes) ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานนอกเหนือจากตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพใน SAR เพื่อสะท้อนให้เห็นคุณภาพการดำเนินงานเชิงลึกของคณะ และเป็นข้อมูลสำคัญที่คณะและสถาบันจะนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานต่อไป โดยให้รายงานมายังสำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในสิ้นเดือนตุลาคมของทุกปี ทั้งนี้ ไม่นำข้อมูลในส่วนนี้มาคำนวณเป็นคะแนน

## ส่วนที่ 1 โครงร่างองค์กร (Organizational Profile: OP)

โครงร่างองค์กร คือ ภาพรวมโดยย่อของหน่วยงาน ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

- 1) ลักษณะองค์กร สิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงาน
- 2) สภาพแวดล้อมการแข่งขันองค์กรและเป็นความท้าทายสำคัญที่หน่วยงานเผชิญอยู่

### P.1 ลักษณะองค์กร (Organizational Description): คุณลักษณะที่สำคัญของหน่วยงานคืออะไร

ให้อธิบายลักษณะสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของหน่วยงานและความสัมพันธ์หลักกับผู้เรียน ลูกค่างroup อื่น ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตอบคำถามต่อไปนี้

#### ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร (Organizational Environment)

##### (1) การจัดการศึกษา วิจัย และบริการทางการศึกษาอื่น ๆ (Educational Program and Service Offerings)

หน่วยงานมีการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ หลักอะไรบ้าง ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ (รวมถึงร้อยละของรายได้/งบประมาณ) ที่มีต่อความสำเร็จของสถาบันคืออะไร สถาบันใช้วิธีการอย่างไรในการส่งมอบการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ

*\*หมายเหตุ:* วิธีการที่หน่วยงานใช้ในการส่งมอบหลักสูตรและบริการฯ แก่ผู้เรียน อาจเป็นการจัดให้โดยตรงหรือโดยอ้อม หรือผ่านคู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

##### (2) พันธกิจ วิสัยทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรม (Mission, Vision, Values, and Culture)

พันธกิจ วิสัยทัศน์ ค่านิยม ของหน่วยงานคืออะไร ลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมองค์กรคืออะไร สมรรถนะหลักของหน่วยงาน (Core Competencies) คืออะไร และมีความเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน

*\*หมายเหตุ:* ค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร ลักษณะเฉพาะอื่นของวัฒนธรรมองค์กร อาจรวมถึงความเชื่อ บรรทัดฐานและค่านิยมที่มีร่วมกัน (Shared Beliefs, Norms, and Values) ซึ่งส่งผลให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

##### (3) ลักษณะโดยรวมของบุคลากร (Workforce Profile)

ลักษณะโดยรวมของบุคลากรเป็นอย่างไร

- กลุ่มและประเภทของคณาจารย์/บุคลากร/พนักงานเป็นอย่างไร
- ปัจจัยการขับเคลื่อนความผูกพันที่สำคัญของกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้คืออะไร
- การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญด้านบุคลากรที่หน่วยงานกำลังประสบทั้งในด้านขีดความสามารถ อัตรากำลัง และองค์ประกอบของกลุ่มบุคลากรคืออะไร

*\*หมายเหตุ:* ลักษณะโดยรวมของบุคลากร หน่วยงานควรระบุในส่วนที่รวมถึง

- สถานที่ตั้งที่บุคลากรทำงานอยู่ กลุ่มที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเจรจาสิทธิประโยชน์กับสถาบัน และข้อกำหนดพิเศษของบุคลากรด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

- การจัดกลุ่มและจำแนกกลุ่มบุคลากร สำหรับสถาบันที่ต้องพึ่งพาอาสาสมัครและ/หรือพนักงานชั่วคราวในการดำเนินงานหลัก ควรรวมกลุ่มเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรของสถาบันด้วย

- การจำแนกกลุ่มอาจารย์ บุคลากร หรือพนักงาน อาจจัดแบ่งตามประเภทของกร จ้างงานหรือสัญญาจ้าง สถานที่ปฏิบัติงาน (รวมทั้งการทำงานจากที่ใดก็ได้) การทำงานเป็นช่วงเวลา สภาพแวดล้อมในการทำงาน การใช้นโยบายการทำงานแบบยืดหยุ่น บทบาทเกี่ยวกับการสอนหรือบทบาทอื่น ๆ นักศึกษาที่ถูกจ้างงานหรือปัจจัยอื่น ๆ

- การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อบุคลากรทั้งในปัจจุบันและที่คาดการณ์ไว้ อาจสัมพันธ์กับตารางงาน สถานที่ทำงานความต้องการและความคาดหวังของบุคลากร

#### (4) สินทรัพย์ (Assets)

หน่วยงานมีสินทรัพย์ที่สำคัญอะไรบ้าง เช่น อาคารสถานที่ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และทรัพย์สินทางปัญญา

#### (5) สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับ (Regulatory Environment)

มาตรฐานและข้อกำหนด (Standards and Regulations) การรับรองคุณภาพ (Accreditation) การรับรอง (Certification) หรือข้อกำหนดการขึ้นทะเบียน (Registration Requirements) ที่สำคัญที่สถาบันนำมาปฏิบัติมีอะไรบ้าง

*\*หมายเหตุ:* กฎระเบียบข้อบังคับและข้อกำหนด ควรรวมถึงกฎระเบียบข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาตรฐานการศึกษา ข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม การเงิน และการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ

### ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์กร (Organizational Relationships)

#### (1) โครงสร้างองค์กร (Organizational Structure)

โครงสร้างการนำองค์กร (Leadership Structure) และการกำกับดูแลองค์กร (Governance Structure) มีลักษณะเป็นอย่างไร ส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการนำองค์กรมีอะไรบ้าง ระบบการรายงานระหว่างคณะกรรมการกำกับดูแลองค์กร ผู้นำระดับสูง และกับองค์กรแม่เป็นอย่างไร

## (2) ผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Students, Other Customers and Stakeholders)

ส่วนตลาด ผู้เรียน ลูกค้ำกลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของหน่วยงานมีอะไรบ้าง กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการและความคาดหวังที่สำคัญอะไรต่อการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ รวมถึงบริการที่สนับสนุนผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น และการปฏิบัติการต่าง ๆ ของหน่วยงาน นอกจากนี้ อะไรคือความแตกต่างในความต้องการและความคาดหวังของแต่ละกลุ่ม

*\*หมายเหตุ:* กลุ่มผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น อาจจัดกลุ่มตามความต้องการ ความคาดหวัง พฤติกรรม ความนิยม หรือคุณลักษณะร่วมกัน โดยในแต่ละกลุ่มอาจมีการแบ่งกลุ่มย่อยเพิ่มเติมอีกตามความแตกต่างความเหมือน หรือทั้งสองอย่าง สำหรับส่วนตลาด อาจจำแนกตาม

- การจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ หรือรูปแบบเฉพาะ
- วิธีการส่งมอบ
- พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ หรือ
- ปัจจัยอื่น ๆ ที่ได้ระบุไว้

## (3) ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (Suppliers, Partners, and Collaborators)

ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่สำคัญมีกี่ประเภท อะไรบ้าง แต่ละกลุ่มมีบทบาทอย่างไรต่อ

- การสร้างและส่งมอบการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ สิ่งสนับสนุนผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น
- การสร้างและนำนวัตกรรมไปใช้ในหน่วยงาน

ข้อกำหนดที่สำคัญของเครือข่ายอุปทาน (Supply-Network) ของหน่วยงานมีอะไรบ้าง

*\*หมายเหตุ:* (1) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือที่เป็นทางการ อาจรวมถึงโรงเรียนหรือสถาบันหลักที่ป้อนผู้เรียนให้เข้าเรียนต่อในสถาบัน องค์กรที่ส่งมอบหลักสูตรหรือเทคโนโลยีให้สถาบัน คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการที่เตรียมผู้เรียนเพื่อส่งต่อให้กับสถาบัน และ/หรือภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรมที่ทำงานร่วมกับสถาบัน ในการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะสำหรับพนักงานขององค์กรเหล่านั้น

(2) เครือข่ายอุปทานของหน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงาน/องค์กรจากภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และการส่งมอบหลักสูตร และบริการฯ ให้แก่ผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น รวมถึงการนำเสนอบริการฯ เพิ่ม และการติดตามผู้เรียนและลูกค้ำกลุ่มอื่น ซึ่งหน่วยงาน/องค์กรเหล่านี้มีความเชื่อมโยงและพึ่งพากัน

## P.2 สถานการณ์ขององค์กร (Organizational Situation): สถานการณ์เชิงกลยุทธ์ของหน่วยงานคืออะไร

### ก. สภาพด้านการแข่งขัน (Competitive Environment)

#### (1) ตำแหน่งการแข่งขัน (Competitive Position)

ขนาด ส่วนแบ่งและการเติบโตในวงการศึกษาหรือตลาดที่หน่วยงานดำเนินการอยู่ คู่แข่งมีจำนวนเท่าใด และประเภทอะไรบ้าง อะไรทำให้หน่วยงานแตกต่างจากคู่แข่ง หน่วยงานควรพิจารณาถึงคู่แข่งทั้งระดับชาติและนานาชาติ

#### (2) การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness Changes)

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (ถ้ามี) ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์การแข่งขันของหน่วยงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สร้างโอกาสเพื่อสร้างความร่วมมือและนวัตกรรมคืออะไร

#### (3) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Data)

แหล่งที่มาสำคัญสำหรับข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและเชิงแข่งขันในวงการศึกษา รวมทั้งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่สำคัญนอกวงการศึกษาคืออะไร หน่วยงานมีข้อจำกัดอะไรในการได้มาหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้ (ถ้ามี)

### ข. บริบทเชิงกลยุทธ์ (Strategic Context)

ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ ภัยคุกคาม ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ และโอกาสเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญคืออะไรบ้าง

*\*หมายเหตุ:* ความท้าทาย ภัยคุกคาม ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ และโอกาสเชิงกลยุทธ์ อาจเกี่ยวข้องกับด้านการจัดการศึกษา วิจัย และบริการฯ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการสร้างประโยชน์ให้สังคม และด้านบุคลากร ประเด็นดังกล่าวนี้อาจสัมพันธ์กับการเงิน รวมถึงกลไกการจัดการทุน โครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กร อิทธิพลทางการเมือง เทคโนโลยีอุบัติใหม่ (Emerging Technology) การบูรณาการด้านดิจิทัล (Digital Integration) การป้องกันภัยและการรักษาความปลอดภัยบนโลกไซเบอร์ คู่แข่งที่เกิดขึ้นใหม่ ความสามารถในการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของหน่วยงานและการบริหารความเสี่ยง ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เปลี่ยนแปลงไป ขีดความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากร การรับรู้ภาพลักษณ์และชื่อเสียง ความหลากหลาย ความเสมอภาคและการมีส่วนร่วม รวมถึงการยกระดับและบำรุงรักษาอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

### ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินงาน (Performance Improvement System)

ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการโดยรวมของหน่วยงานมีอะไรบ้าง ให้ระบุเครื่องมือและวิธีการที่สำคัญที่ใช้ในระบบดังกล่าว

*\*หมายเหตุ:* ระบบนี้ควรสัมพันธ์กับความต้องการของสถาบัน และสอดคล้องกับขีดความสามารถ อัตรากำลัง และวัฒนธรรมของสถาบัน

## ส่วนที่ 2 รายงานผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

การรายงานผลการดำเนินงานระดับคณะตามเกณฑ์ PIM-FQC นั้น ยึดมาตรฐานการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 เป็นสำคัญ ซึ่งคณะจะต้องรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ซึ่งอ้างอิงกับ มาตรฐานอุดมศึกษา 5 ด้าน ดังนี้

สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ตามเกณฑ์ PIM-FQC

มาตรฐานอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่คณะวิชารับผิดชอบ
	1.2 การบริการนัศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.3 กิจกรรมนัศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	1.4 ผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนัศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย	ร้อยละของจำนวนนัศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่มีผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบอยู่ระดับขั้นต่ำตั้งแต่ B2 ขึ้นไป
	1.5 การดำเนินการตามระบบ Work-based Learning ในระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	1.6 ผลประเมินอัตลักษณ์นัศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไปฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ	คะแนนประเมินของสถานประกอบการต่ออัตลักษณ์นัศึกษาที่ไปฝึกงานในภาพรวมของคณะ
มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอก ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนัวิจัย
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนัวิจัย	ผลงานวิชาการทุกประเภท ต่ออาจารย์ประจำและนัวิจัย
	2.4 ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์	ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์หรือทรัพย์สินทางปัญญาต่อจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมทั้งหมดในปีที่ประเมิน
	2.5 สัดส่วนผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่มีการอ้างอิงจากวารสารวิชาการที่ตีพิมพ์	สัดส่วนผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่มีการอ้างอิงจากวารสารวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ใน



คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ PIM-FQC  
 อนุมัติตามมติคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ครั้งที่ 2/2567

มาตรฐานอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	เผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ	ฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ
มาตรฐานที่ 3 ด้านบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	4.1 ระบบ และกลไกการทำงาน บำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ	5.1 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	5.2 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	5.3 การบริหารคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ
	5.4 ระบบกำกับกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

## มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในทางวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะหรืออัตลักษณ์ตลอดจนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด และสอดคล้องกับกฎกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 ซึ่งกำหนดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไว้อย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่

1. **ความรู้ (Knowledge)** หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ที่เกิดจากหลักสูตร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ หรือต่อยอดความรู้ในการประกอบอาชีพ ดำรงชีวิต อยู่ร่วมกันในสังคม และพัฒนาอย่างยั่งยืน สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

2. **ทักษะ (Skills)** หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการเรียนรู้ ฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดความคล่องแคล่ว ว่องไว และชำนาญ เพื่อพัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพหรือวิชาการ พัฒนาตนและพัฒนาสังคม สำหรับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล

3. **จริยธรรม (Ethics)** หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม ศีลธรรม และจรรยาบรรณ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและส่วนตน ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น

4. **ลักษณะบุคคล (Character)** หมายถึง บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และค่านิยม ที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน โดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์จากหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ได้ใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบ Work-based Education (WBE) เป็นหลักในการดำเนินการเพื่อบัณฑิตของสถาบันฯ บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่แต่ละหลักสูตรกำหนด และมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ คือ เรียนเป็น (Ability to Learn), คิดเป็น (Ability to Think), ทำงานเป็น (Ability to Work), เน้นวัฒนธรรม (Ability to Understand Cultures) และ รักความถูกต้อง (Ability to Live with Integrity)

ในการสะท้อนคุณภาพบัณฑิตและการบรรลุผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนจะพิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

### ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี  
ชั้นปีสุดท้าย
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การดำเนินการตามระบบ Work-based Learning ในระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ผลประเมินอัตลักษณ์นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไปฝึกปฏิบัติงานใน  
สถานประกอบการ

## ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่คณะ  
รับผิดชอบ

### เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

### สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$$

### หมายเหตุ :

1. หลักสูตรที่ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโดยเกณฑ์อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกัน  
คุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้  
แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้น ๆ ในตัวบ่งชี้ให้ครบถ้วน
2. ในการคำนวณค่าคะแนน หากหลักสูตรใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่ของ สป.อว. ไม่ต้องนำมาคำนวณทั้งตัว  
ตั้งตัวหาร
3. ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่ยังมี  
นักศึกษาค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยเฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

## ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

### เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการจัดการความสัมพันธ์กับนักศึกษาและศิษย์เก่า
5. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. นำผลการประเมินจากข้อ 5 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา

### เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3-4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ	มีการดำเนินงาน 6 ข้อ

### ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

#### คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) และกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curricular Activities) ที่ดำเนินการโดยสถาบัน คณะ หลักสูตร และสโมสรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามข้อ 7 กฎกระทรวง อว. เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม ด้านลักษณะบุคคล สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่คณะ สถาบัน และสภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรของคณะ

#### เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
2. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม และเสนอเพื่อพิจารณา
3. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรของคณะ และสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามข้อ 7 กฎกระทรวง อว. เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 ได้แก่ (1) ด้านความรู้ (2) ด้านทักษะ (3) ด้านจริยธรรม (4) ด้านลักษณะบุคคล
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และมีการประเมินผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน และนำผลการประเมินเสนอคณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

#### เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ

## ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีสุดท้าย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะจะต้องพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนนักศึกษาให้มีความสามารถในการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของภาครัฐ ภาคเอกชน และประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ Thailand 4.0 และนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2567 ของคณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษา อีกทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสความก้าวหน้าในทางอาชีพให้นักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา

### เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

แปลงค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่มีผลการทดสอบความสามารถ ด้านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบอยู่ระดับขั้นต่ำตั้งแต่ B2 ขึ้นไป เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 โดยคะแนนเต็ม 5.00 = ร้อยละ 75

### สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่มีผลการทดสอบ ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ ขั้นต่ำตั้งแต่ B2 ขึ้นไป

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่มีผลการทดสอบความสามารถ ด้านทักษะภาษาอังกฤษ ขั้นต่ำตั้งแต่ B2 ขึ้นไป}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายทั้งหมดของคณะ}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่มีผลการ ทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ ขั้นต่ำตั้งแต่ B2 ขึ้นไป}}{75} \times 5$$

### ตัวอย่างการคำนวณ

**บริบท:** ในปีการศึกษา 2566 คณะ AAA มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายทุกหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 1,500 คน จากนักศึกษาจำนวนดังกล่าวมีผู้ที่ผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับ B2 ขึ้นไป รวม 985 คน

#### การคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายที่มีผลการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ ขั้นต่ำตั้งแต่ B2 ขึ้นไป ดังนี้

$$\frac{985}{1,500} \times 100 = \text{ร้อยละ } 65.67$$

3. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ได้ดังนี้

$$\frac{65.67}{75} \times 5 = 4.38 \text{ คะแนน}$$

ดังนั้นคะแนนตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ของคณะ AAA ในปีการศึกษา 2566 จึงเท่ากับ 4.38 คะแนน

## ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การดำเนินการตามระบบ Work-based Learning ในระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ, PIM-Identity

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ Work-based Education (WBE) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งคือ การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง หรือ Work-based Learning (WBL) เป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริงอย่างมีแบบแผนรองรับ กล่าวคือ การจัดวางโปรแกรม ฝึก และ มีระบบการติดตามประเมินอย่างเป็นระบบในองค์กร โดยการจัดการเรียนการสอนจะมีการสลับกัน ระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับการฝึกปฏิบัติงานตามโจทย์ที่กำหนดให้อย่างต่อเนื่องรวม 4-8 ครั้ง ตามความเหมาะสมของหลักสูตร และออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการเพื่อให้ มีการบูรณาการระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งในการดำเนินงานของแต่ละคณะย่อมมี รายละเอียดการดำเนินงานที่แตกต่างกันตามศาสตร์ความเชี่ยวชาญของคณะวิชา ดังนั้นคณะวิชาจึงต้องมีการดำเนินงานสนับสนุนการเรียนการสอนด้วยหลัก Work-based Learning อย่างเป็นระบบและเข้มแข็ง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของแต่ละหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ และมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการของสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ คือ เรียนเป็น (Ability to Learn), คิดเป็น (Ability to Think), ทำงานเป็น (Ability to Work), เน้นวัฒนธรรม (Ability to Understand Cultures) และ รักความถูกต้อง (Ability to Live with Integrity)

### เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบหรือกระบวนการดำเนินการสนับสนุนการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง
2. กำกับติดตามผลการดำเนินการตามเป้าหมายของระบบหรือกระบวนการ
3. ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการสนับสนุนการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง จากผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกส่วน
4. มีการพัฒนากระบวนการดำเนินงานหรือจัดการกระบวนการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือสอดคล้องต่อวิสัยทัศน์ พันธกิจ
5. นำผลความสำเร็จของการพัฒนากระบวนการ มาดำเนินการจัดการความรู้เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี และสร้างคุณค่าเพิ่ม รวมถึงกำหนดทิศทางการพัฒนาของคณะวิชาในการดำเนินการสนับสนุนการเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ



## ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ผลประเมินอัตลักษณ์นักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์, PIM-Identity

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ Work-based Education (WBE) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งคือ การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง หรือ Work-based Learning (WBL) เป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริงอย่างมีแบบแผนรองรับ กล่าวคือ การจัดวางโปรแกรม ครู ฝึก และมีระบบการติดตามประเมินอย่างเป็นระบบในองค์กร โดยการจัดการเรียนการสอนจะมีการสลับกัน ระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับการฝึกปฏิบัติงานตามโจทย์ที่กำหนดให้อย่างต่อเนื่องรวม 4-8 ครั้ง ตามความเหมาะสมของหลักสูตร และออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการเพื่อทำให้มีการบูรณาการระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งในระหว่างการฝึกปฏิบัติงานนั้น จะเป็นเวทีให้นักศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงควมมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ คือ เรียนเป็น (Ability to Learn), คิดเป็น (Ability to Think), ทำงานเป็น (Ability to Work), เน้นวัฒนธรรม (Ability to Understand Cultures) และ รักความถูกต้อง (Ability to Live with Integrity) ดังนั้นตัวบ่งชี้นี้จะสะท้อนผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนในแง่ของอัตลักษณ์นักศึกษาจากมุมมองของสถานประกอบการที่รับนักศึกษาของคณะเข้าไปฝึกงาน

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนนที่ได้ = คะแนนประเมินของสถานประกอบการต่ออัตลักษณ์นักศึกษาที่ไปฝึกงานในภาพรวมของคณะ

### หมายเหตุ

ในการเก็บข้อมูลให้ใช้แบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานเดียวกันซึ่งจัดทำโดยสำนักวิจัยและพัฒนาสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

## มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

การวิจัยและนวัตกรรมเป็นอีกหนึ่งพันธกิจที่สำคัญของคณะ โดยแต่ละคณะจะมีจุดเน้นด้านการวิจัยที่แตกต่างกันไปตามบริบทของศาสตร์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามทุกคณะจะต้องมีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของชุมชน สังคม และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยการประกันคุณภาพในมาตรฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรมนี้ จะประเมินจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

### ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์
- ตัวบ่งชี้ 2.5 สัดส่วนผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่มีการอ้างอิงจากวารสารวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

## ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก้อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ การสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ ประโยชน์ ตลอดจนส่งเสริมการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่ ผู้เรียน

### เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
  - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม
  - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม
  - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ
  - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญหรือนักนวัตกรรมรับเชิญ เป็นต้น
3. จัดสรรงบประมาณหรือจัดหาแหล่งทุนเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือทุนพัฒนางานสร้างสรรค์หรือทุนพัฒนานวัตกรรม
4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ หรือการจัดแสดงผลงานนวัตกรรม
5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมดีเด่น
6. กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามจริยธรรมในการวิจัย

7. ส่งเสริมการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่นักศึกษา
8. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2-3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4-5 ข้อ	มีการดำเนินงาน 6-7 ข้อ	มีการดำเนินงาน 8 ข้อ

## ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้            ปัจจัยนำเข้า

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรือการพัฒนา งานสร้างสรรค์หรือการพัฒนานวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่คณะได้รับจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันยังเป็นตัวบ่งชี้ ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

### เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำคณะเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

### เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ข และ ค2

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 จำแนกตาม 3 กลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี      คะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ              คะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์      คะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

### สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ต่อ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

### สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

### หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง **ไม่นับรวมบุคลากรต่อ**
2. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีการศึกษานั้น ๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันอุดมศึกษาที่รวมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนรวมวิจัยของแต่ละคณะ
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ใดลงนามในสัญญาเงินทุนโดย อาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ
5. แนวทางการนับเงินสนับสนุนงานนวัตกรรมจากสถาบัน มีหลักการดังต่อไปนี้
  - 5.1 ต้องเป็นโครงการที่เสนอผ่านงาน Productivity & Innovation ของสถาบัน (งานพัฒนาองค์กรนวัตกรรม สำนักบริหารกลยุทธ์และนวัตกรรม) โดยเขียนตามแบบฟอร์มเป็น Open Project ตามกระบวนการของงาน Productivity & Innovation
  - 5.2 โครงการนวัตกรรมดังกล่าวต้องมีผลลัพธ์ตาม **เกณฑ์นวัตกรรมของสถาบัน** ที่เป็น “การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ จนถึง การสร้างธุรกิจใหม่”
  - 5.3 เงินสนับสนุนการพัฒนาโครงการนวัตกรรม **ต้องผ่านการอนุมัติจากที่ประชุม คบส.**
  - 5.4 งานพัฒนาองค์กรนวัตกรรม จะเป็นผู้ส่งข้อมูลเงินสนับสนุนให้กับสำนักวิจัยและพัฒนา เพื่อรวบรวมข้อมูลหลักฐานเป็นทุนภายใน

## ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นที่แสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

### เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 คะแนน

### เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ข และ ค2

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 จำแนกตาม 3 กลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

- |   |                                |
|---|--------------------------------|
| 1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี   | คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป |
| 2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ         | คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป |
| 3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ | คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป |

### สูตรการคำนวณ

- คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร  
$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงการร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. วาดด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติวางใจให้ดำเนินการ - ผลงานคนพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่คนพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้



กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

## ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ ในเชิงสังคม เชิงพาณิชย์ เชิงทรัพย์สินทางปัญญา

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์, PIM-Identity

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์จัดการศึกษาภายใต้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ Work-based Education (WBE) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง คือ การศึกษางานวิจัยจากปัญหาวิจัยจริง หรือ Work-based Researching (WBR) เป็นการศึกษาวิจัยของคณาจารย์จากปัญหาวิจัยจริง ในองค์การที่ผลวิจัยพร้อมนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้โดยตรง และกลับมาสู่การเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่กำหนดไว้ว่า “ผลงานวิจัย และนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของชุมชน สังคม และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ” ดังนั้นการพิจารณาผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพและมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์ เปรียบเทียบกับจำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในปีการศึกษาที่ประเมินจะเป็นการยืนยันถึงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของคณะวิชาในการดำเนินการตามหลัก Work-based Researching

### นิยามเฉพาะตัวบ่งชี้ 2.4

1. ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม สำหรับตัวบ่งชี้ 2.4 ให้นับเฉพาะผลงานที่เข้าเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งดังต่อไปนี้

1.1 ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภายในหรือภายนอกสถาบัน หรือ

1.2 ผลงานจากงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่ไม่ได้รับทุนสนับสนุนแต่ถูกนำไปใช้ประโยชน์จริงโดยภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคสังคม มีหลักฐานการนำไปใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน โดยต้องรายงานให้คณบดีทราบและคณะจัดเก็บหลักฐาน

2. ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในโครงการวิจัยหรือรายงานการวิจัย หรือประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม เป็นรูปธรรมโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ปรากฏอย่างชัดเจน โดยมีประเภทการใช้ประโยชน์ดังรายละเอียดตามนิยามเฉพาะตัวบ่งชี้ข้อที่ 3 และรายละเอียดหลักฐานการใช้ประโยชน์ตามนิยามเฉพาะตัวบ่งชี้ข้อที่ 4

### 3. ประเภทของการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม มีดังนี้

3.1 การใช้ประโยชน์เชิงสังคม หมายถึง ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ที่หน่วยงานภายนอกสถาบันไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรวิชาชีพ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน ในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ หรือระดับสากลนำไปใช้ประโยชน์ใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

3.1.1 การใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนานโยบาย หมายถึง การนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมไปใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการจัดทำหรือเปลี่ยนแปลงนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ มาตรฐาน มาตรการ หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

3.1.2 การใช้ประโยชน์เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม หมายถึง การนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมไปใช้แล้วสามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาชุมชนหรือองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างเป็น รูปธรรม เช่น การพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชนจนชุมชนมีรายได้มากขึ้น การพัฒนาเทคนิค การสอนภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนจนนักเรียนของโรงเรียนดังกล่าวมีผลการทดสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ สูงขึ้น เป็นต้น

3.2 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ หมายถึง มีการนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ไปพัฒนาต่อยอดเป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือมีการนำไปพัฒนากระบวนการ ดำเนินงานจนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือลดรายจ่ายได้ โดยหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์นั้นจะเป็น คณะ สถาบัน หรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

3.3 การใช้ประโยชน์เชิงทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง มีการนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมไปยื่นขอจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายทางการค้า และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และสถาบันได้ใบรับรองการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว

### 4. หลักฐานการนำไปใช้ประโยชน์

4.1 หลักฐานการนำไปใช้ประโยชน์เชิงสังคม ได้แก่ หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ที่ระบุ รายละเอียดการนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงาน หนังสือตรวจรับงานว่าจ้างการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอก ที่สนับสนุนทุนวิจัย หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผลงานนั้นถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และโดยใคร เป็นต้น

4.2 หลักฐานการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ได้แก่ หลักฐานที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการมีรายได้จากสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาต่อยอดจากผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม การลดลงของรายจ่าย หรือการเพิ่มขึ้นของประสิทธิผลการผลิต เป็นต้น

4.3 หลักฐานการใช้ประโยชน์เชิงทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ ใบรับรองการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

### 5. การนับผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้ประโยชน์

5.1 ผลงานฯ ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์นั้น อาจเป็นผลงานฯ ที่เกิดขึ้นในปีการศึกษาอื่น แต่ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ในปีการศึกษาที่ประเมิน

5.2 ผลงานฯ ที่เคยนำไปใช้ประโยชน์แล้ว สามารถนับซ้ำได้ หากมีการนำไปใช้ประโยชน์  
ที่แตกต่างจากเดิมอย่างชัดเจนหรือมีการต่อยอดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

ตัวอย่างตารางข้อมูลผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์

ชื่อผลงานวิจัยงาน สร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม	อาจารย์/นักวิจัย เจ้าของผลงาน	หน่วยงานที่นำไปใช้ ประโยชน์	ประเด็นที่นำไปใช้ประโยชน์ (อธิบายพอสังเขป)

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

โดยการแปลงค่าคะแนนร้อยละของจำนวนผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการนำไปใช้  
ประโยชน์ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์หรือทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผลงานวิจัย  
งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมทั้งหมดที่ได้รับทุนในปีที่ประเมิน โดยค่าร้อยละที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม  
5.00 = ร้อยละ 60

### สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์  
ในเชิงสังคมหรือเชิงพาณิชย์หรือทรัพย์สินทางปัญญา โดยสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์  
ในเชิงสังคม เชิงพาณิชย์ เชิงทรัพย์สินทางปัญญา ในปีการศึกษาที่ประเมิน}}{\text{จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมทั้งหมดที่ได้รับทุนในปีที่ประเมิน}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ตามข้อที่ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่มีการ  
นำไปใช้ประโยชน์ ในเชิงสังคม เชิงพาณิชย์ เชิงทรัพย์สินทางปัญญา}}{60} \times 5$$

## ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่มีการอ้างอิงจากวารสารวิชาการที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

การที่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำคณะได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับชาติ (ฐานข้อมูล TCI) หรือระดับนานาชาติ (ฐานข้อมูล Scopus) เป็นหลักฐานหนึ่ง que แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของอาจารย์ประจำคณะ และแสดงถึงผลกระทบจากการวิจัย (Research Impact) ในการต่อยอดองค์ความรู้และการยอมรับในคุณภาพของผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์วงวิชาการของศาสตร์นั้น ๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบ จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบ 5 ปีปฏิทินย้อนหลัง (รวมปีที่ประเมิน) รวมทั้งการอ้างอิงตนเองที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำคณะที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ โดยนำเสนอในรูปแบบสัดส่วน

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะที่จะได้ 5 คะแนนเต็ม นั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มสาขาวิชาของคณะนั้น ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 คะแนน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.50 ขึ้นไป
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.00 ขึ้นไป
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	0.25 ขึ้นไป

### สูตรคำนวณ

1. คำนวณจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงโดยมีหลักการคำนวณดังนี้

1.1 จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง = จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงในฐาน TCI + จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงในฐาน Scopus

1.2 กรณีบทความเดียวกันได้รับการอ้างอิง มากกว่า 1 ครั้งในรอบ 5 ปีปฏิทินย้อนหลัง ให้คิดเป็น “1” ในการคำนวณ (เพราะเกณฑ์คิดที่จำนวนบทความ ไม่ใช่จำนวนครั้งที่ได้รับการอ้างอิง)

2. ห้อตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ โดยสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ ณ สิ้นปีการศึกษา}}$$

3. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 2 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 โดยสูตร

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะ}}{\text{กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

### ตัวอย่างการคำนวณ

ในปี พ.ศ. 2565 คณะ AAA เป็นคณะในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอาจารย์ประจำคณะทั้งสิ้น 35 คน และมีผลการดำเนินงานดังนี้

- ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2565 มีจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus เท่ากับ 12 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐาน TCI 35 บทความ

- จากจำนวนบทความดังกล่าว มี 6 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง และมี 21 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

จากผลการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นสามารถคำนวณได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง = 6 + 21 = 27 บทความ

ขั้นที่ 2 คำนวณอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำคณะได้ดังนี้

$$\frac{27}{35} = 0.77$$

ขั้นที่ 3 แปลงค่าที่คำนวณได้ เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ดังนี้

$$\frac{0.77}{2.50} \times 5 = 1.54 \text{ คะแนน}$$

ดังนั้น คณะ AAA ได้คะแนนตัวบ่งชี้ 2.5 ที่ 1.54 คะแนน

### มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

คณะให้บริการวิชาการตามความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของคณะ โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยการประกันคุณภาพในมาตรฐานด้านการบริการวิชาการนี้จะประเมินจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

#### ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม



### ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

#### คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะควรคำนึงถึงสมรรถนะหลักหรือความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของคณะมาใช้ในการวางแผนและให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยมีการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

#### เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีตามบริบทและความพร้อมของคณะ โดยมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และเสนอเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือสังคม
3. โครงการบริการวิชาการในข้อ 1 อย่างน้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า
4. คณะมีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในหรือภายนอกสถาบัน และบูรณาการบริการวิชาการเข้ากับการจัดการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
5. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการในข้อ 1 และนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
6. นำผลการประเมินตามข้อ 5 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการแก่สังคม
7. คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2-3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5-6 ข้อ	มีการดำเนินงาน 7 ข้อ

#### **มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย**

คณะมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสมตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน โดยการประกันคุณภาพในมาตรฐานด้านการบริการวิชาการนี้ จะประเมินจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

#### **ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ**

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

#### ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

##### คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องมีแผนงาน โครงการ/กิจกรรม เพื่อการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ตลอดจนมีการบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ หรือการวิจัย หรือการบริการวิชาการ เพื่อนำไปสู่ การสืบสาน การสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของคณะอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

##### เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
2. จัดทำแผนงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน และเสนอเพื่อพิจารณา
3. มีการส่งเสริม สนับสนุนการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยกับการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการบริการวิชาการ
4. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และนำเสนอเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือโครงการหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยต่อสาธารณชน

##### เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3-4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5 ข้อ	มีการดำเนินงาน 6 ข้อ

## มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการประจำคณะทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของคณะให้มีประสิทธิภาพ คณะจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ โดยให้ครอบคลุม 3 ประเด็นสำคัญ คือ

1. สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการ ที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

2. สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

3. สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนา การจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้ การจัดการศึกษาและการทำงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงฯ การประกันคุณภาพการศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนด

โดยประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการของคณะ สามารถประเมินได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

### ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การบริหารคณะเพื่อกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

## ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาริวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิต่างทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

**เกณฑ์การประเมิน** แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

### เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

### สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ตามสูตรดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละ 40}} \times 5$$

## ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นการสะท้อนกลไกการบริหารและพัฒนาคณาจารย์ ตลอดจนลักษณะงานและประสบการณ์ของอาจารย์

**เกณฑ์การประเมิน** แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

### เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

### สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 ตามสูตรดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละ 60}} \times 5$$

## ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การบริหารคณะเพื่อกำกับติดตามผลสัมฤทธิ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ ของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน และความเสี่ยง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

### เกณฑ์มาตรฐาน

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และพัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์สภาพการณ์องค์กร เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะ สถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ รวมทั้งมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็ผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ และเสนอแผนกลยุทธ์และแผนบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการประจำ คณะเพื่อพิจารณา
2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดสวน ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน
3. ดำเนินการบริหารจัดการเครือข่ายของคณะ (Networking Management) เพื่อสนับสนุน การดำเนินการตามพันธกิจต่าง ๆ ของคณะ
4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนที่อธิบายผลการดำเนินงานและแสดงผลสัมฤทธิ์ อย่างชัดเจน
5. มีระบบการจัดการความรู้เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของ ผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ตามประเด็นความรู้ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่ (1) พันธกิจ หรือสมรรถนะหลัก (WBE) ของคณะ และ (2) สมรรถนะหรือความเชี่ยวชาญของบุคลากร โดยมีการจัดเก็บ อย่างเป็นระบบและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริงหรือสร้างมูลค่าเพิ่ม
6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและ สายสนับสนุน

7. ดำเนินการเพื่อรับฟังเสียงของนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ (Voice of Stakeholders) เพื่อนำไปจัดการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน
8. ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2-3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4-5 ข้อ	มีการดำเนินงาน 6-7 ข้อ	มีการดำเนินงาน 8 ข้อ



## ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ระบบกำกับติดตามการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

### คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะมีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรและคณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับหลักสูตรคณะต้องกำกับดูแลและติดตามให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรของคณะ โดยมีการดำเนินงานตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

### เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและคณะ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้คณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพ
4. มีการกำกับดูแลและติดตามให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรของคณะ
5. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรและคณะ และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
6. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ
7. มีผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนสูงสุดของตัวบ่งชี้ = 5.00 คะแนน)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน 1 ข้อ	มีการดำเนินงาน 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3-4 ข้อ	มีการดำเนินงาน 5-6 ข้อ	มีการดำเนินงาน 7 ข้อ

### ส่วนที่ 3 การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

มาตรฐาน	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00-1.50 ต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 ต้องปรับปรุง 2.51-3.50 ระดับพอใช้ 3.51-4.50 ระดับดี 4.51-5.00 ระดับดีมาก
1	6	-	1.2, 1.3, 1.5	1.1, 1.4, 1.6		
2	5	2.2	2.1	2.3, 2.4, 2.5		
3	1		3.1			
4	1		4.1			
5	4	5.1, 5.2	5.3, 5.4	-		
รวม	17	3	8	6		
<b>ผลการประเมิน</b>						

\*ตัวบ่งชี้ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น (Strengths) และจุดที่ควรพัฒนา (Areas for Improvement) ในแต่ละองค์ประกอบด้วย ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา มาตรฐานที่ 1-มาตรฐานที่ 5

จุดเด่น (Strengths)
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา (Areas for Improvement)
1.
2.

## ผลลัพธ์การดำเนินงานที่สำคัญ (Significant Operational Outcomes)

นอกจากเหนือจากตัวบ่งชี้สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีผลลัพธ์การดำเนินงานสำคัญอื่น ๆ ที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อสะท้อนคุณภาพการดำเนินงานของคณะในเชิงลึกได้ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของคณะและสถาบัน ดังนั้น เกณฑ์ PIM-FQC จึงกำหนดให้คณะรายงานผลลัพธ์การดำเนินงานที่สำคัญมายังสำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา “ภายในสิ้นเดือนตุลาคมของทุกปี” เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์คุณภาพการดำเนินงานของสถาบันต่อไป โดยมีรายละเอียดจำแนกตามมาตรฐานการอุดมศึกษาดังนี้

### ผลลัพธ์การดำเนินงานสำคัญของมาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน จำนวน 11 รายการ

#### 1. อัตราการสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอนที่สามารถทำให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่กำหนด โดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษาตามเวลาที่กำหนด เปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่รับเข้าในคณะของรุ่น
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษาตามแผน}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่รับเข้าในคณะของรุ่น}} \times 100$ <p>- ไม่นำนักศึกษาที่เสียชีวิต หรือย้ายที่ทำงานสำหรับบัณฑิตศึกษา มาคำนวณ</p>
แหล่งข้อมูล	รายงานอัตราการสำเร็จการศึกษา จากสำนักส่งเสริมวิชาการ

#### 2. ร้อยละของบัณฑิตที่ได้อุปสมบทหรือประกอบอาชีพอิสระ

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและทักษะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานพร้อมเข้าสู่การทำงาน (Ready to Work) โดยคำนวณจากจำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาที่ได้อุปสมบทหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้อุปสมบทหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$ <p>- ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาคำนวณ</p>
แหล่งข้อมูล	รายงานสรุปผลสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี จากสำนักวิจัยและพัฒนา

### 3. จำนวนผลงานนักศึกษาที่ได้รับรางวัลจากภายในหรือภายนอกสถาบัน

<p><b>คำอธิบาย</b></p>	<p>แสดงผลลัพธ์ในการสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ รวมถึงความสามารถพิเศษอื่น ๆ จนเป็นที่ยอมรับและได้รับรางวัลในระดับสถาบันหรือจากภายนอก โดยมีนิยามดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ผลงานนักศึกษา = โครงการ โครงงาน งานวิจัย ผลงานทางวิชาการ งานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การแสดงความสามารถเชิงทักษะ เช่น กีฬา การแสดง เป็นต้น ที่ได้รับรางวัล ตลอดจนการได้รับรางวัลยกย่องชมเชยพฤติกรรมต่าง ๆ ผ่านการส่งข้อมูล/ผลงานเพื่อรับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับรางวัล</li> <li>2. ประเภทของการประกวดแข่งขัน มีดังนี้                         <ol style="list-style-type: none"> <li>2.1 ในสถาบัน = การแข่งขันที่จัดขึ้นเฉพาะภายในสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์</li> <li>2.2 ในประเทศ = การแข่งขันที่จัดขึ้นในประเทศไทย</li> <li>2.3 ในต่างประเทศ = การแข่งขันที่จัดขึ้นในต่างประเทศ</li> </ol> </li> </ol>
<p><b>สูตรการคำนวณ</b></p>	<p>= จำนวนผลงานนักศึกษาที่ได้รับรางวัลจากภายในหรือภายนอกสถาบันตลอดปีการศึกษา</p>
<p><b>แหล่งข้อมูล</b></p>	<p>คณะ</p>

### 4. จำนวนผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของนักศึกษา

<p><b>คำอธิบาย</b></p>	<p>แสดงผลลัพธ์การผลิตผลงานที่สร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของนักศึกษา ที่นำไปสู่การพัฒนาชุมชน สังคม ประเทศชาติ โดยคำนวณจากจำนวนผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของนักศึกษา โดยเป็นผลงานของนักศึกษาหรือเป็นผลงานที่ทำร่วมกับผู้อื่น</p>
<p><b>สูตรการคำนวณ</b></p>	<p>= จำนวนผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของนักศึกษา              - นำมาคำนวณเมื่อได้รับเลขที่สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร</p>
<p><b>แหล่งข้อมูล</b></p>	<p>คณะ</p>

5. จำนวนผลงานนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ในการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีการค้นคว้า ประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยคำนวณจากจำนวนผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
สูตรการคำนวณ	= จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา  - การนับจำนวนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษานับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ <u>ไม่นับ</u> จากวันที่ได้รับการตอบรับ
แหล่งข้อมูล	คณะ

6. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพหลักสูตร

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีการดำเนินการควบคุมคุณภาพหลักสูตร การติดตามตรวจสอบคุณภาพ วัดประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพของหลักสูตร โดยคำนวณจากผลคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพของหลักสูตร ที่คณะรับผิดชอบ
สูตรการคำนวณ	= $\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพหลักสูตร}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของคณะที่ตอบแบบประเมิน}}$
แหล่งข้อมูล	รายงานสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพหลักสูตร โดยสำนักวิจัยและพัฒนา

### 7. ระดับความพึงพอใจต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และบริการต่าง ๆ

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีการดำเนินการให้เกิดความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งทางกายภาพ ความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือ ทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่ส่งผลให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย คำนวณจากผลคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และบริการ ต่าง ๆ ที่คณะรับผิดชอบ
<b>สูตรการ คำนวณ</b>	$= \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และบริการต่างๆ ทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของคณะที่ตอบแบบประเมิน}}$
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดบริการด้าน ต่าง ๆ โดยสำนักวิจัยและพัฒนา

### 8. อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาเมื่อสิ้นสุดการเรียนในชั้นปีที่ 1

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีการดำเนินการสนับสนุนให้นักศึกษามีความพร้อม ทางการเรียน การดำเนินชีวิตนักศึกษา และสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีแก่นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 โดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่คงอยู่ ณ สิ้นปีการศึกษา
<b>สูตรการคำนวณ</b>	$= \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่รับเข้าแต่ละรุ่น} - \text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ออกทุกกรณี}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่รับเข้าแต่ละรุ่น}} \times 100$ <i>- ไม่นำนักศึกษาที่เสียชีวิต หรือย้ายที่ทำงานสำหรับบัณฑิตศึกษา มาคำนวณ</i>
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานสรุปผลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาเมื่อสิ้นสุดการเรียนในชั้นปีที่ 1 โดยสำนักส่งเสริมวิชาการ

### 9. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีกระบวนการในการให้คำปรึกษา เพื่อให้ นักศึกษา สามารถใช้ชีวิตในคณะได้อย่างมีความสุข โดยแสดงคะแนนเฉลี่ยผลประเมิน คุณลักษณะและการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่คณะรับผิดชอบ
<b>สูตรการคำนวณ</b>	$= \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินคุณลักษณะและการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของคณะที่ตอบแบบประเมิน}}$
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานสรุปผลประเมินผลคุณลักษณะและการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยสำนักวิจัยและพัฒนา

10. ระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้ดำเนินการจัดการศึกษาที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของสถาบันการในเป็น Work-based Education ที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยนำผลมาจากแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อคณะ
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อคณะ}}{\text{จำนวนผู้ปกครองทั้งหมดของคณะที่ตอบแบบประเมิน}}$
แหล่งข้อมูล	รายงานผลประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยสำนักวิจัยและพัฒนา

11. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

คำอธิบาย	เพื่อแสดงให้เห็นว่าคณะได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามระบบ Work-based Education ที่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยแสดงผลคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณลักษณะและความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตในภาพรวมของคณะ
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนผลประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต}}{\text{จำนวนผู้ใช้บัณฑิตของคณะที่ตอบแบบประเมิน}}$
แหล่งข้อมูล	รายงานสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณลักษณะและความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยสำนักวิจัยและพัฒนา



ผลลัพธ์การดำเนินงานสำคัญของมาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม จำนวน 2 รายการ

1. ร้อยละของงานวิจัยที่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้ดำเนินการกำกับติดตาม ควบคุมดำเนินการงานวิจัย ได้อย่างเป็นระบบ โดยคำนวณจากจำนวนโครงการวิจัยที่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดในปีการศึกษาที่ประเมิน
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{จำนวนโครงการวิจัยที่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดในปีการศึกษาที่ประเมิน}}{\text{จำนวนโครงการวิจัยที่มีกำหนดเสร็จในปีการศึกษาที่ประเมิน}} \times 100$ <p>- โครงการวิจัยที่ขยายระยะเวลาตามสัญญาทุน ถือเป็นโครงการวิจัยที่ไม่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด</p>
แหล่งข้อมูล	รายงานจำนวนโครงการวิจัย โดยสำนักวิจัยและพัฒนา

2. รายได้จากการวิจัยภายนอกสถาบัน

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้มุ่งเน้นให้มีการดำเนินการวิจัย และได้รับการสนับสนุนงานวิจัย โดยนับจากจำนวนเงินทุนวิจัยที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย
สูตรการคำนวณ	= จำนวนเงินทุนวิจัยที่ได้รับจากการวิจัยภายนอกสถาบัน
แหล่งข้อมูล	รายงานเงินสนับสนุนวิจัย โดยสำนักวิจัยและพัฒนา

ผลลัพธ์การดำเนินงานสำคัญของมาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ จำนวน 4 รายการ

1. ร้อยละของโครงการบริการวิชาการที่เสร็จตามกำหนดระยะเวลา

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้มีกระบวนการในการกำกับติดตาม ควบคุม ดำเนินการงานบริการวิชาการได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยคำนวณ จากจำนวนโครงการบริการวิชาการที่แล้วเสร็จในระยะเวลาที่กำหนดในปีการศึกษา นั้น
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการที่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดในปีการศึกษาที่ประเมิน}}{\text{จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ได้รับอนุมัติในปีการศึกษาที่ประเมิน}} \times 100$ <p>- <i>นับเฉพาะโครงการบริการวิชาการที่มีกำหนดเสร็จในปีที่ประเมิน</i></p>
แหล่งข้อมูล	คณะ

2. รายได้จากการบริการวิชาการ

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีความสามารถในการสร้างรายได้จากความรู้ ความสามารถ สมรรถนะของคณะ โดยนับจำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีรายได้
สูตรการคำนวณ	$= \text{จำนวนเงินรายได้ของโครงการบริการวิชาการที่มีรายได้}$ <p>- <i>สามารถนับโครงการบริการวิชาการที่เป็นลักษณะโครงการวิจัยได้</i></p>
แหล่งข้อมูล	คณะ

3. ร้อยละการเติบโตของรายได้จากการบริการวิชาการ

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีรายได้จากการบริการวิชาการที่เติบโตขึ้น โดยคำนวณ จากโครงการบริการวิชาการที่มีรายได้ปีการศึกษาปัจจุบัน เปรียบเทียบกับปีการศึกษา ก่อนหน้า
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{รายได้ฯ ปีการศึกษาปัจจุบัน} - \text{รายได้ฯ ปีการศึกษาก่อนหน้า}}{\text{รายได้จากการบริการวิชาการ ปีการศึกษาก่อนหน้า}} \times 100$ <p>- <i>สามารถนับรายได้จากโครงการบริการวิชาการที่เป็นลักษณะโครงการวิจัยได้</i></p>
แหล่งข้อมูล	คณะ

#### 4. ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการ

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นถึงผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการที่ตอบสนองต่อผู้รับบริการ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความพึงพอใจจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการเฉลี่ยทุกโครงการ
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{ผลรวมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการทุกโครงการ}}{\text{จำนวนโครงการ}}$
แหล่งข้อมูล	คณะ

ผลลัพธ์การดำเนินงานสำคัญของมาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ จำนวน 12 รายการ

1. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (FTES)

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่า คณะได้มีการวางแผนสัดส่วนของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ต้องสอดคล้องกับลักษณะการเรียนการสอน โดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง
สูตรการคำนวณ	<p>ใช้สูตรการคำนวณตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557</p> <p>1. คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours: SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้</p> $SCH = \sum n_i c_i$ <p>เมื่อ <math>n_i</math> = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาที่ <math>i</math>  <math>c_i</math> = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ <math>i</math></p> <p>2. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้</p> <p>จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) =</p> $\frac{\text{Student Credit Hours (SCH) ทั้งปี}}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ}}$ <p>- ปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา</p> <p>เพื่อนำมารวมคำนวณหาสัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ</p> <p>1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ              = FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา</p> <p>2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ              = FTES ระดับปริญญาตรี + (2 × FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)</p> <p>3. กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์              = FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 × FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)</p> <p>3. นำจำนวน FTES มาคำนวณ</p> $= \frac{\text{จำนวน FTES}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ปฏิบัติงานจริง}}$

<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ โดยสำนักประกันคุณภาพการศึกษา (โดยได้รับข้อมูลจำนวนนักศึกษาจากสำนักส่งเสริมวิชาการ)
--------------------	---

## 2. ระดับความพึงพอใจของบุคลากร

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าบุคลากรของคณะมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ (เช่น สภาพแวดล้อมการทำงาน สวัสดิการ ความก้าวหน้า ความปลอดภัยในการทำงาน) ในระดับใด เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารนำผลไปพัฒนาความพึงพอใจของบุคลากรในการทำงานและส่งผลต่อความผูกพันต่อคณะและสถาบัน โดยแสดงผลจากคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะ
<b>สูตรการคำนวณ</b>	= คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของความพึงพอใจของบุคลากรในแต่ละด้าน
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะ โดยสำนักทรัพยากรมนุษย์

## 3. ระดับคะแนนความผูกพันต่อสถาบัน

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าบุคลากรของคณะ มีความผูกพันต่อสถาบัน เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารนำผลไปพัฒนาความผูกพันที่มีต่อคณะ โดยแสดงผลจากคะแนนการสำรวจความผูกพันของคณะ
<b>สูตรการคำนวณ</b>	= คะแนนเฉลี่ยของความผูกพันของบุคลากรต่อคณะ
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานผลการประเมินความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อคณะ โดยสำนักทรัพยากรมนุษย์

## 4. ร้อยละการลาออกของบุคลากร

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านบุคลากร เพื่อคงอัตราการลาออกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของคณะ โดยคำนวณจากบุคลากรที่พ้นระยะทดลองงานแล้วลาออก
<b>สูตรการคำนวณ</b>	$= \frac{\text{บุคลากรที่พ้นระยะทดลองงานแล้วลาออก}}{\text{บุคลากรทั้งหมดของคณะเมื่อสิ้นปีการศึกษา}} \times 100$
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานอัตราการลาออก ในส่วนรายงานอัตราการลาออก โดยสำนักทรัพยากรมนุษย์

### 5. ความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร

<p><b>คำอธิบาย</b></p>	<p>แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีการพัฒนาสมรรถนะการทำงานของบุคลากรตามตำแหน่งงานหรือสาขาวิชาชีพที่เป็นไปตามแผนพัฒนาบุคลากร โดยคำนวณจากร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถในการพัฒนาสมรรถนะการทำงานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละตำแหน่งงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) สายวิชาการ พัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู และความเชี่ยวชาญหลัก (ตามหลักสูตรมาตรฐานของสำนักทรัพยากรมนุษย์)</li> <li>2) สายสนับสนุน พัฒนาตามตำแหน่งงาน และวิชาชีพ (ตามหลักสูตรมาตรฐานของสำนักทรัพยากรมนุษย์)</li> </ol>
<p><b>สูตรการคำนวณ</b></p>	<p>= แสดงผลความสำเร็จตามแผนพัฒนาสมรรถนะการทำงานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในสายงานวิชาการและสายสนับสนุน 2 ส่วน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ร้อยละบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตามสมรรถนะในงาน                     <math display="block">= \frac{\text{บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตรงตามสาขา}}{\text{บุคลากรที่ต้องมีการพัฒนาตามแผนเมื่อสิ้นปีการศึกษา}} \times 100</math> </li> <li>2. ผลประเมินความก้าวหน้าในการพัฒนาตามสมรรถนะในงานหลังจบการอบรม (คะแนนตามสำนักทรัพยากรมนุษย์กำหนดวิธีการวัด)</li> </ol>
<p><b>แหล่งข้อมูล</b></p>	<p>คณะ</p>

### 6. จำนวนบุคลากรที่ขึ้นทะเบียนนักนวัตกรรม (แบ่งตามระดับ)

<p><b>คำอธิบาย</b></p>	<p>แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะมีการพัฒนาสมรรถนะการทำงานของบุคลากรด้านนวัตกรรมตาม PIM Roadmap in 2030 โดยนับจากจำนวนนักนวัตกรรมทั้งหมดที่ขึ้นทะเบียนใน Innovation Pool แบ่งตามระดับ ตามเกณฑ์ของสำนักบริหารกลยุทธ์และนวัตกรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ผู้ช่วยนักนวัตกรรม (Assistant Innovator)</li> <li>2. นักนวัตกรรม 1 (Associate Innovator)</li> <li>3. นักนวัตกรรม 2 (Innovator)</li> <li>4. นักนวัตกรรม 3 (Principle Innovator)</li> </ol>
<p><b>สูตรการคำนวณ</b></p>	<p>= จำนวนนักนวัตกรรมทั้งหมดที่ขึ้นทะเบียนใน Innovation Pool แบ่งตามระดับ</p>
<p><b>แหล่งข้อมูล</b></p>	<p>ทะเบียนนักนวัตกรรม โดยสำนักบริหารกลยุทธ์และนวัตกรรม</p>

### 7. จำนวนผลงานอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับจากภายในหรือภายนอกสถาบัน

<b>คำอธิบาย</b>	<p>แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้ดำเนินการพัฒนาความรู้ความสามารถหรือสมรรถนะการทำงาน และสนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัยได้แสดงศักยภาพทั้งในด้านวิชาการ วิชาชีพ ความสามารถพิเศษต่าง ๆ ตลอดจนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จนได้รับการยอมรับและได้รับรางวัลในระดับสถาบันหรือจากภายนอก โดยมีนิยามดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ผลงานอาจารย์และนักวิจัย = โครงการ โครงงาน งานวิจัย ผลงานทางวิชาการ งานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การแสดงความสามารถเชิงทักษะ เช่น กีฬา การแสดง เป็นต้น ที่ได้รับรางวัล ตลอดจนการได้รับรางวัลยกย่องชมเชยพฤติกรรมต่าง ๆ ผ่านการส่งข้อมูล/ผลงานเพื่อรับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับรางวัล</li> <li>2. ประเภทของการประกวดแข่งขัน มีดังนี้                         <ol style="list-style-type: none"> <li>2.1 ในสถาบัน = การแข่งขันที่จัดขึ้นเฉพาะภายในสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์</li> <li>2.2 ในประเทศ = การแข่งขันที่จัดขึ้นในประเทศไทย</li> <li>2.3 ในต่างประเทศ = การแข่งขันที่จัดขึ้นในต่างประเทศ</li> </ol> </li> </ol>
<b>สูตรการคำนวณ</b>	= จำนวนผลงานอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับจากภายในหรือภายนอกสถาบันตลอดปีการศึกษา
<b>แหล่งข้อมูล</b>	คณะ

### 8. จำนวนผลงานบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับจากภายในหรือภายนอกสถาบัน

<b>คำอธิบาย</b>	<p>แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้ดำเนินการพัฒนาความรู้ความสามารถหรือสมรรถนะการทำงาน และสนับสนุนให้บุคลากรสายสนับสนุนได้แสดงศักยภาพทั้งในด้านการทำงาน ความสามารถพิเศษต่าง ๆ ตลอดจนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จนได้รับการยอมรับและได้รับรางวัลในระดับสถาบันหรือจากภายนอก โดยมีนิยามดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ผลงานบุคลากรสายสนับสนุน = โครงการ โครงงาน งานวิจัย ผลงานทางวิชาการ งานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การแสดงความสามารถเชิงทักษะ เช่น กีฬา การแสดง เป็นต้น ที่ได้รับรางวัล ตลอดจนการได้รับรางวัลยกย่องชมเชยพฤติกรรมต่าง ๆ ผ่านการส่งข้อมูล/ผลงานเพื่อรับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับรางวัล</li> <li>2. ประเภทของการประกวดแข่งขัน มีดังนี้                         <ol style="list-style-type: none"> <li>2.1 ในสถาบัน = การแข่งขันที่จัดขึ้นเฉพาะภายในสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์</li> </ol> </li> </ol>
-----------------	--

	2.2 ในประเทศ = การแข่งขันที่จัดขึ้นในประเทศไทย
	2.3 ในต่างประเทศ = การแข่งขันที่จัดขึ้นในต่างประเทศ
สูตรการคำนวณ	= จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติในด้านต่าง ๆ
แหล่งข้อมูล	คณะ

#### 9. ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นกรรมการในสายงานทางวิชาการ/วิชาชีพ

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่าคณะได้ดำเนินการพัฒนาความรู้ความสามารถหรือสมรรถนะการทำงานของบุคลากร จนได้รับการยอมรับจากแวดวงวิชาการ วิชาชีพ โดยคำนวณจากอาจารย์ที่เป็นกรรมการในสายงานทางวิชาการ/วิชาชีพ ภายนอกสถาบัน
สูตรการคำนวณ	$= \frac{\text{อาจารย์ที่เป็นกรรมการในสายงานทางวิชาการ/วิชาชีพ ภายนอกสถาบัน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$ <p>- นับจากที่มีคำสั่งหรือหนังสือเชิญเป็นคณะกรรมการจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน</p>
แหล่งข้อมูล	คณะ

#### 10. ความสำเร็จในการบริหารงานด้วยธรรมาภิบาลของคณะ

คำอธิบาย	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นว่า บุคลากรของคณะมีการรับรู้และความรู้ต่อการดำเนินงานของคณะในด้านธรรมาภิบาล ซึ่งจะเป็นผลสะท้อนจากการดำเนินนโยบายส่งเสริมตามหลักธรรมาภิบาล
สูตรการคำนวณ	<p>แสดงผลความสำเร็จในการบริหารงานด้วยธรรมาภิบาลของคณะ 2 ส่วน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. บุคลากรทุกคนในคณะรับรู้และมีความรู้ต่อการบริหารงานด้วยธรรมาภิบาล ในการสอบ Corporate Governance Test (ร้อยละ 100 ของบุคลากรสอบผ่าน)</li> <li>2. คะแนนเฉลี่ยจากผลประเมิน 360 องศา ของคณบดีในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านธรรมาภิบาล</li> </ol>
แหล่งข้อมูล	รายงานผลการดำเนินงาน โดยสำนักทรัพยากรมนุษย์



### 11. คะแนน Performance ของหน่วยงาน

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของคณะตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน โดยคำนวณจากผลสำเร็จการดำเนินงานตามเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ตัวชี้วัด และโครงการเชิงกลยุทธ์ ตามรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา
<b>สูตรการคำนวณ</b>	= ผลรวมของค่าคะแนน Performance ของหน่วยงาน ตามรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา
<b>แหล่งข้อมูล</b>	คณะ ตามแบบฟอร์มรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษาของสำนักบริหารกลยุทธ์และนวัตกรรม

### 12. รายได้สุทธิของคณะ (รายรับ-รายจ่าย)

<b>คำอธิบาย</b>	แสดงผลลัพธ์ให้เห็นถึงการวางแผนและการดำเนินงานทางการเงินของคณะที่เป็นไปตามแผนงบประมาณประจำปีของคณะ โดยพิจารณาจากงบประมาณรายได้หักค่าใช้จ่ายของคณะ
<b>สูตรการคำนวณ</b>	= รายได้สุทธิของคณะ
<b>แหล่งข้อมูล</b>	รายงานผลการดำเนินงานด้านการเงินของคณะ โดยสำนักบัญชีและการเงิน

# ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. คณะทำงานจัดทำคู่มือและเกณฑ์ประกันคุณภาพ  
การศึกษาภายใน ระดับคณะ  
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

### คณะกรรมการร่างเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

#### สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

1. รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายบริหาร	ที่ปรึกษา
2. รองอธิการบดี ส่วนพัฒนางานบริการวิชาการและองค์กร	ที่ปรึกษา
3. ผู้ช่วยอธิการบดี ด้านวางแผนและพัฒนา	ประธานคณะทำงาน
4. สำนักอธิการบดีและบริหารความยั่งยืน	คณะทำงาน
5. สำนักบริหารกลยุทธ์และนวัตกรรม	คณะทำงาน
6. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน	คณะทำงาน
7. สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา	คณะทำงานและเลขานุการ

### คณะผู้จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

#### สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

1. อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ ว่องทรัพย์ทวี
2. นางสาวดาราร วัฒนเวทย์
3. นางจันทร์แรม แซ่เตี๋อง
4. นายพีรศักดิ์ พรเศรษฐานากุล
5. นางสาวศศิภา กันตา
6. นายภูเบศร์ ศรีสุนทรศิริ
7. นายวุทธิรังสรรค์ ธรรมพลิน
8. นางสาววรุณพร สุวรรณธานินทร์
9. นางสาวศศิภา สติตย์พิชญพันธ์

ออกแบบปกโดย: นายพีรศักดิ์ พรเศรษฐานากุล

เผยแพร่โดย: สำนักประกันและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

85/1 หมู่ 2 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 02-855-2000 Fax: 02-855-0391



# PIM-FQC

## PIM'S FACULTY QUALTY CRITERIA

85 /1 ม. 2 ถนนแจ้งวัฒนะ ต.บางตลาด  
จ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120